

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ספר כת הרשב"י

אור הזוהר 167 * תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

דרשה

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"על ידי לימוד הזוהר הקדוש המחולק לתתק"ם קונטרסים

נאיע לאלף סיומים בכל יום ויום"

נאמר ברדיו 2000 - ט' תמוז - חלקים נבחרים מדרשה

עמנו בחבור הזה, אשרי הדור שזה התגלה בו, שעתידי כל זה להתחדש על ידי משה בסוף הימים בדור האחרון, לקיים את הכתוב מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה, ובו מ'מכון ש'בתו ה'שגית, אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהי"ו, שעליו נאמר דור הלך ודור בא, ואין דור פחות ממששים רבוא, ועליו נאמר דבר צוה לאלף דור, והתפשטותו היא בכל דור ודור ובכל צדיק וחכם שמתעסק בתורה, עד ששים רבוא, להשלים את כלם מהפגם שלהם, וסוד הדבר - והוא מחולל מפשעינו, שהוא שקול לכלם, כמו שבארוהו בעלי המשנה, אשה אחת ילדה ששים רבוא, ומיהו? משה ששקול כששים רבוא, ומשום זה נאמר עליו דור הלך (ודור בא), לאותו העולם, ודור בא הוא יבא כמו מקדם (ועיין זוהר בראשית כ"ה ע"א).

שאלה 2

מי נתן את השם למשה רבינו ולהרשב"י?

גדולתו של משה רבינו אין לשער וגדולה מהשגתנו ולא קם בישראל כמשה עוד. והוא נשמת הרשב"י כמו שכתב המגלה עמקות, (אופנים, אופן ע'): ראה משה מה שיתקן רבי שמעון בן יוחאי שהיה ניצוץ שלו מזמנא תניינא דסליק משה להר כו', וזה סוד פסוק עלית למרום שבית שב"י נטרקון שמעון בן יוחאי שהוא בזמנא תניינא דסליק להר, עכ"ל.

הקדוש ברוך הוא קרא בשמות משה ורבי שמעון בן יוחאי

טרם נולד משה רבינו, קראו הקדוש ברוך הוא בשמו "משה" (פרקי דרבי אליעזר פרק ל"ב, ועין שם בהגהות הרד"ל). וכן איתא בזהר הקדוש (חלק ג' דף ס"א): על רבי שמעון בן יוחאי: רבי שמעון בן יוחאי, מן יומא דברא קודשא בריה הוא עלמא, הנה

ברוכים הבאים בשם ה'

ארחנו את כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א בעל מחבר אלפי ספרים,

שאלה 1

ברוכים הבאים בשם ה' למזכה הרבים הגדול ומלמד זוהר הקדוש לכל ישראל.

ברצוננו לשמוע וללמוד שיעור בזוהר הקדוש!

נתחיל בדברי התקוני זהר (דף קי"א):

אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריה הוא אסתפם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתידי כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, [שעתידי כל זה להתחדש על ידי משה בסוף הימים בדור האחרון] לקיימא קרא [לקיים מה שכתוב] (קהלת א ט) מ'ה ש'היה ה'וא שיהיה. וביה (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ'מכון ש'בתו ה'שגית, (שם קמד טו) אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהי"ו, דעליה אתמר (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות ממששים רבוא, ועליה אתמר (תהלים קה ה) דבר צוה לאלף דור, ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא, לאשלמא לכלהו מפגימו דלהון, ורזא דמלה (ישעיה נג ה) והוא מחולל מפשענו, דאיהו שקיל לכלהו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אשה אחת ילדה ששים רבוא, ומנו משה דשקיל כששים רבוא, ובגין דא אתמר עליה דור הולך (ודור בא) לההוא עלמא, ודור בא איהו ייתי כמלקדמין.

ונגיד בלשון הקודש: אמר רבי שמעון: חברים, בודאי שהקדוש ברוך הוא הסכים עמנו, שעליונים ותחתונים להיות

ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס פולו, עפ"ל. - הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לכולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסיום כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה פי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עפ"ל.

שאלה 5

ראינו בספרים של הרב שכל מי שלומד זוה"ק הרשב"י יושב אצלו, מניין הדבר הנפלא הזה?

כשאומרים לשון האדרא "אתעטר" מיד בא הרשב"י ויושב ביננו

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל.ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו.

וכתב הצה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זי"ע בספרו בני יששכר (מאמרי סיון מאמר ב' אות ב') וז"ל: מן הה"ר לאמור במדרש (שמו"ר כ"ח א-ב) באותה שעה בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה, עשה בו הקדוש ברוך הוא קלסטורין של פניו של משה דומה לאברהם אמר להם הקב"ה אי אתם מתביישים הימנו לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו אמר הקדוש ברוך הוא למשה לא ניתנה לך תורה אלא בזכות אברהם, הוי ומשה עלה אל אלוקים ויקרא אליו ה' מן ההר, בזכות הה"ר (שאברהם אבינו נקרא הה"ר), הנה מן הראוי להתבונן איך סלקא דעתך שיאמר הקב"ה למלאכים שזהו אברהם? הרי זה היה משה? ועוד הנה התחיל שהיה קלסטר פניו דומה לאברהם ואחר כך אמרו שאמר הקב"ה למשה בזכות אברהם?

ונראה לפרש דחידא מתורצת בחברתה, דהנה נעמי כשנתנה עצה לרות וירדת הגורן דרשו חז"ל, זכותי תדר עמך... כי זכות של נעמי הלך עמה והוא כמו שיעור קומתה ממש, הנה מבואר לך, הזכות של האדם, הוא ממש שיעור קומת האדם עצמו, דהנה נעמי אמרה וירדתי הגם שהיתה בביתה... וכן כיון שזכות אברהם עלה עם משה, הנה היה שם קומת אברהם ממש, וה' אלוקים אמת אמר, לא זהו שאכלתם אצלו? ולמשה הודיע אמיתת הענין כי זכות אברהם עלה עמו, והוא שיעור קומת

אזדמן קמי קודשא בריך הוא, ואשתכח עמיה. וקודשא בריך הוא קרי ליה בשמיה.

משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי נקראו "סיני"

למשה רבינו קראו "סיני", כמו שכתוב בזהר (חלק ג' דף צ"ח: ברעיא מהימנא): חדו כולהו תנאין ואמוראין ואמרי מאן קאים קמי סיני. וכן קראו לרבי שמעון בן יוחאי "סיני" בתקוני זהר. (תקוני כ"ב דף ס"ג):

נשיר כלנו ביחד: סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

שאלה 3

אנחנו שרנו עכשו את השיר שיסד הבן איש חי זי"ע"א ובהמשך גם אומרים "תורתו מגן לנו" אולי כבוד האדמו"ר יבאר לנו איך מגן לנו?

משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי מנעו פרעניות מן העולם

על משה רבינו איתא שהעביר הפרעניות מלבוא בעולם. (ויקרא רבה א, ג), וכן נאמר עליו משה עמד בפרץ, דכתיב ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ. (אסתר רבה ו, ב), וכן איתא בזהר: לא הוה בעלמא בר נש דיגין על דריה כמשה דאיהו רעיא מהימנא. (חלק א' דף ק"ו) וכן איתא בזהר על רבי שמעון בן יוחאי שאמר: בחיי לא יתיב עלמא בצערא, ולא איתדן בדינא דלעילא. [בחי לא ישב העולם בצער ולא נדון בדין שלמעלה] (זהר חלק א' דף רכ"ה). - ועוד מסופר בזהר הקדוש שפעם אחד קטרג השטן וקבל רשות להחריב את העולם, וראה הרשב"י זי"ע שהחשיף היום בבקר, הביט וראה את הסמ"ך מ"ם, אמר לו לך להקדוש ברוך ותאמר לו שרבי שמעון בעולם ומגן על העולם, ולא הסכים ללכת, אמר לו אם אין אתה הולך אני מבטל אותך לגמרי, מיד הלך לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לו הקדוש ברוך הוא מה? אתה לא יודע בוודאי שהרשב"י יכול להגן על העולם כולו ולהצילו?

שאלה 4

מה העצה שכל ישראל ילמדו זוה"ק ונזכה לגאולה ברחמים? ועכשו נספר על התכנית החדשה העולמית שבנדאי יביא מהר את הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן ואמן.

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג) ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנוף. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק וכוה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף פלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת

המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. - רואים מהזוהר הקדוש שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה. - ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב: שפחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יז גימטריה "סוד").

על פן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה בלמדנו זוהר הקדוש באחדות כל ל"ב [32] ישראל, על ידי כמה אופנים: א. כל אחד יקח קפסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק [המחולק לתתק"ס חלקים (960)], וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש. - ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחד בסוף הפל לחלק ל-30 איש [שזה לא קשה], ובכך יכפלו זכויותי לאלפים ולרבבות, [ויכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה [קכ"ח ע"ב], מגדל מעלת "מזכה הרבים"], וכל ל"ב יהודים [32] שיעשו פן מסיימים את כל הזוה"ק. - ג. לחלק ל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] צבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום. - בידינו הדבר להחיש את הגאולה - ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים. - לפרטים: 0548-436784.

להוי ידוע שכל המסיימים את ספר הזוהר הקדוש בבחינת "פנישתא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים" (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שליטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

שאלה 8

מפני מה קורה הרעידות האדמה בעולם, ומה זה אומר לנו?

בתפילות ימים נוראים אנו אומרים:

וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו. ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

אמר הנביא (חבקוק פרק ג' ו') "עמד וימדד ארץ ראה וימר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו". "עמד" פירוש המלבים: את שיעמד העז שהוא ויתעורר להנהיג הנהגה נסית בהשגחה גלויה, "הליכות עולם לו" פרש רש"י: הראה להם שכל מהלכו של עולם שלו הוא.

כל העולם מתהפך, שליטים נופלים ומהומות בכל המדינות, ואיש אינו יודע מה ילד יום, לפני שבוע היה רעידת אדמה נוראה בניו זילנד, והשבוע היה רעידת אדמה גם בסין, ובלייל שישי היתה רעידת אדמה ביפן בין הקשות ביותר שהיו בעולם, 9 בסלם ריכטר, וכל העולם הזדעזע וזו ונתר ממקומו וגם השעון השתנה, ועוד יש סכנה מזהום מארבעה כורים אטומים שעומדים להתפוצץ וכל העולם בפתח, וידוע דברי החפץ חיים שהכל לעורר את עם ישראל, ולהכין אותנו לגאולה השלימה, והכל כדי "ידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו. ה' אלקי ישראל מלך

אברהם ממש עכ"ל. ומבואר מדבריו הקדושים שכאשר זוכים ונדבקים בצדיק זכותו, ושיעור קומתו ודמותו ממש הולכים עימו בכל מקום. ולפי זה כשנתדבק בתורת הרשב"י זיע"א בפרט שצווה אותנו, שנו מידותי, ופירש רש"י למדו תורת (גטין ס"ו), וכשנסיים את רצון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה ילך עמנו בכל מקום, ובוודאי ניוושע בכל העינים.

שאלה 6

הרב אמר בשעור הקודם שמי שלא לומד זוהר הקדוש נקרא עם הארץ, האם זה גם למי שיודע בעל פה כל הש"ס?

להתאחד בלימוד הקדוש הזה - וכך נזכה לגאולה האמיתית

ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על פן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על פן אחי! כל אחד וכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכי"ר.

שאלה 7

למה מחכה הקדוש ברוך הוא כדי לגאלנו?

ובזוהר (ויקרא פא עא), כתוב על הפסוק "והוא באחד ומי שישכנו" והלא אחד לא יאמר אלא באחד, כלומר והוא יתברך שורה בבני ישראל באחדות, ואז אין מי שישכנו ויסלקנו מעליהם כמו שאמרנו (בראשית רבה לח), חבור עצבים אפרים הנח לו (הושע פרק ד יז), אבל חלק לבם עתה יאשמו, הפוננה שאם הם חלוקים בלבותם אז הקב"ה מסתכל לאשמותם רח"ל. - ובחיד"א (בספרו "חדרי בטן" דרוש לפרשת זכור) כתב: דאחדות סבת קיום הדת, והיא אבן יקרה יסוד מוסד ישראל ויסוד הגאולה, עכ"ל.

ה' יתברך מחפה לנו שנלמד את תורת הרשב"י כאיש אחד בלב אחד כדי שיחוש לגאלנו

(בשיר השירים פ' ב, ח-י): קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן התרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי פתי ולכי לך. - בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים - בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי (זוה"ק).

שאלה 8

מפני מה קורה הרעידות האדמה בעולם, ומה זה אומר לנו?

ולזה סדרנו את ספר הזוהר מחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קפסאות, וכך בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים. וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו, ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

אמרו חז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י דברי הימים ב' ל"א ד) - ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי

סוּתָה... וְהַכּוֹנֵנָה בְּזֶה כִּי הִפְרַשׁ גְּדוּל יְהִיָּה בֵּין אִם תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה בְּאַמְצָעוֹת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ, אִז יִגְלֶה בְּגִלּוֹי מַלְכוּת עֲלֵינוּ, לֹאִם תִּהְיֶה בְּאַמְצָעוֹת הַנִּקְמָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל יְהִיָּה בְּבַחֲיִינַת עֲנִי וְרוּכָב וְגו' (זכריה ט' ט):

שאלה 9

כבוד האדמו"ר שליט"א אנו כאן בְּרִדְיוֹ עוֹלָמִי וְצָרִיךְ לְקַיֵּים מְצוֹת הוֹכַח תּוֹכִיחַ, עַל מַה הִכִּי צָרִיךְ לְזַעַק וּלְהַתְרַיעַ?

וְיִהְיֶה אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה'

וְאֵיתָא בְּמַסְכַּת תְּמוּרָה (דף ט"ז א'): אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב בְּשַׁעָה שֶׁנִּפְטַר מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לִגְן עֵדֶן אָמַר לוֹ לִיהוֹשֻׁעַ שְׂאֵל מִמְּנֵי כָּל סַפְקוֹת שֵׁשׁ לָךְ, אָמַר לוֹ רַבִּי, כְּלוּם הִנְחַתִּיךְ שַׁעָה אַחַת וְהִלְכְתִּי לְמַקּוֹם אַחֵר, לֹא כִּךָ כְּתַבְתָּ בִּי וּמִשְׁרַתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נָעַר לֹא יֵמֵשׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל, מִיָּד תִּשֶׁשׁ כַּחוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ וְנִשְׁתַּכַּחוּ מִמֶּנּוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַלְכוּת, וְנוֹלְדוּ לוֹ שְׁבַע מֵאוֹת סַפְקוֹת, וְעַמְדוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַרְגוֹ, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לּוֹמַר לָךְ אִי אֶפְשָׁר, לָךְ וְטוֹרְדָן בְּמִלְחָמָה, שְׁנֵאמַר וְיִהְיֶה אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה' וַיֹּאמֶר ה' וְגו'.

בְּמַתְנֵיתִין תְּנָא, אֶלְפִי וְשְׁבַע מֵאוֹת קַלִּין וְחִמּוּרִין וְגִזְרוֹת שׁוֹת וְדַקְדּוּקֵי סוֹפְרִים נִשְׁתַּכַּחוּ בִּימֵי אַבְלֹוֹ שֶׁל מֹשֶׁה אָמַר רַבִּי אַבְהוֹ אִף עַל פִּי כֵּן הִחְזִירוּ עֲתַנִּיאֵל בֶּן קִנְזֵי מִתּוֹךְ פְּלוּלֵי שְׁנֵאמַר וַיִּלְכְּדָה עֲתַנִּיאֵל בֶּן קִנְזֵי, אַחִי כְּלָב.

אֲנִי אֹמְרִים בְּתַפְלַת מוֹסַף דְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ: "וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגְּדוּל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמַקְדָּשְׁךָ" "הַיָּד" ה' שֶׁל הַיָּד מְרַמֵּז עַל ה' הַלְכוּת שְׁחִיטָה, "הַיָּד" מְרַמֵּז עַל י"ב בְּדִיקוֹת הַסַּבִּין, וְב' כְּסוּיִם עֶפֶר לְמַעְלָה וְעֶפֶר לְמַטָּה, (בִּיצֵה דף ז' ע"ב), דָּאֲמַר רַבִּי זִינְרָא אָמַר רַב הַשּׁוֹחֵט צָרִיךְ שִׁיתֵּן עֶפֶר לְמַטָּה וְעֶפֶר לְמַעְלָה שְׁנֵאמַר וְשִׁפָּךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסְהוּ בְּעֶפֶר עֶפֶר לֹא נֹאמַר אֲלֵא בְּעֶפֶר מְלֻמֵּד שֶׁהַשּׁוֹחֵט צָרִיךְ שִׁיתֵּן עֶפֶר לְמַטָּה וְעֶפֶר לְמַעְלָה, וְעֵינֵי מְטָה אֶפְרַיִם, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר "זִבְחֵי צֶדֶק" עַל מַה דְּאֵיתָא בְּמַסְכַּת תְּמוּרָה (דף ט"ז א'): שְׁבִימֵי אַבְלֹוֹ שֶׁל מֹשֶׁה נִשְׁתַּכַּחוּ ג' אֲלֵפִים הַלְכוּת, וְשְׁחִיטָה וְנִיקּוּר הֵם גַּם כֵּן מִג' אֲלֵפִים שֶׁנִּשְׁתַּכַּחוּ, וּמִפְּנֵי זֶה יֵשׁ בְּהֵם כָּל כִּךָ הִרְבֵּה סַפְיָקֵי הַלְכוּת לְכֵן אֲנִי מוֹצֵאִים בְּחוֹז"ל וּבְשׁוֹר"ת כָּל כִּךָ הִרְבֵּה שְׂאֵלוֹת בְּעֵנִינִים אֵלוֹ. לְכֵן אָמַר מִפְּנֵי הַיָּד, שְׁעַל יְדֵי שֶׁעֲבָרוּ עַל הַלְכוּת אֵלוֹ, נִשְׁתַּלַּחָה בְּמַקְדָּשְׁךָ. - וְעַל פִּי דְבָרֵי הַסֵּפֶר "זִבְחֵי צֶדֶק" שֶׁכְּתַב, שֶׁמֵּהֵלְכוּת שֶׁנִּשְׁכַּחוּ הֵם שְׁחִיטָה וְנִיקּוּר, וְלְכֵן יֵשׁ כָּל כִּךָ הִרְבֵּה שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת עַל הַלְכוּת אֵלוֹ, אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ לְמָה רָצוּ לְהַרְגוֹ אוֹתוֹ [אֵת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן]. מִפְּנֵי שֶׁשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ עַל שְׁחִיטָה וְנִיקּוּר וְלֹא רָצָה לְהַתִּיר לָהֶם, עַל כֵּן רָצוּ לְהַרְגוֹ אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּבִשְׂרָתָא שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָעֲקוּ אֶל מֹשֶׁה מִי יֹאכִילֵנוּ בְּשִׂרֵי וְאַחַר כִּךָ מִתְּנוּ בְּמִיתָה מִשְׁנֵה רַח"ל.

וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. - וְשִׁמּוּעָה נִרְאָה שֶׁמְעַנּוּ מַה שֶׁקָּרָה בְּיָשׁוּב אֵיתָמַר בְּלִיל שַׁבַּת קוֹדֶשׁ שֶׁנִּרְצָחוּ 5 נַפְשׁוֹת רַח"ל. וְכָל לַב יְזוּעַ וְכָל עֵין תְּדַמַּעַ, אִף צָרִיכִים וּמְכַרְחִים לְדַעַת מַה כְּתוּב בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל כִּךָ.

כְּתַב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ: (בְּפִרְשַׁת וַיְחִי פָּרַק מִט פְּסוּק י"א) עַל הַפְּסוּק: "אֲסִרִּי לְגִפְנֵי עִירָהִי וְלִשְׂרָקָה בְּנִי אֲתַנּוּ כְּבַס בֵּינִי לְבָשׁוּ וּבָדַם עֲנָבִים סוּתָה", וְזִלְקָה: וְכַנְגַד גְּאוּלָּה הַב' בְּעֵזֶר הַשֵּׁם שֶׁתִּהְיֶה בְּיָמֵינוּ אָמַר: וְלִשְׂרָקָה, פִּירוּשׁ בַּעַת אֲשֶׁר יִשְׂרָק ה' דְּכַתִּיב (זכריה י"ח) אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֵם, ... אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא בְּעֵזֶר הַשֵּׁם לֹא יֵנִיחַ מִהֶאֱמוּת אִמָּה גְּדוּלָּה אוֹ קִטְנָה שְׂלֵא תִנְתֵּן לָהֶם [וַיִּכְנִיעֵם] וַיִּנְעָרֵם כְּמוֹ שֶׁנֶּעַר אֶת מִצְרַיִם], וְהוּא אֹמְרוֹ בְּנֵי אֲתוֹנוּ, פִּירוּשׁ מְלַכְד עִירָה, אֲלֵא גַם בְּנֵי אֲתוֹנוּ.

מֹשֶׁה הוּא גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן וְהוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן

וּבְהַמְשָׁךְ כְּתַב ... כִּי הֵלֵא יְדַעַת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (שְׁמוֹת קכ) כִּי מֹשֶׁה הוּא הַגּוֹאֵל אֲשֶׁר גָּאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ הוּא יִגְאֵל אוֹתֵנוּ וְיִשְׁיֵב בְּנִים לְגְבוּלָם דְּכַתִּיב (קֵהֶלֶת א ט) מִ'ה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה, ר"ת "מֹשֶׁה", וְלֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ דְּכַר זֶה בְּאוֹמְרֶךָ הֵלֵא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִשְׁבַּט יְהוּדָה מִזְרַעוֹ שֶׁל דָּוִד הַמְּלֶךְ ע"ה, וַיֵּשׁ אֹמְרִים דָּוִד עֲצָמוּ מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דְּכַתִּיב (יִחְזָקֵאל לו כד) וְעַבְדֵי דָוִד מְלֶךְ עֲלֵיהֶם, כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִם כֵּן הֵיִאֵךְ אֲנִי אֹמְרִים שֶׁהוּא מֹשֶׁה, הַבָּא מִשְׁבַּט לְוִי... יֵשׁ לָךְ לְדַעַת כִּי בַחֲיִינַת נִשְׁמַת מֹשֶׁה ע"ה הִיא פְּלוּלָה מִי"ב שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַס' רְבוּא הֵיוּ עֲנָפִים ע"ה, וְעֵנֶף שְׁבִטוֹ שֶׁל דָּוִד בְּמֹשֶׁה הוּא, וְלִזְוָה תְּמַצְאָנוּ בְּאַרְצָךְ מְדַבֵּר שֶׁהִיָּה מְלֶךְ וְכַהֵן וְלִוִי וְנִבְיָא וְחֶכֶם וְגַבּוּר, שֶׁהִיָּה כּוֹלָל כָּל הָעֲנָפִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְלַעֲתִיד לְבָא תִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם שְׂרֵשׁ הַמַּלְכוּת שֶׁבְּמֹשֶׁה, שֶׁהוּא עֲצָמוּ מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְהוּא דָּוִד, וְהוּא יְנוּן וְשִׁילָה.

כּוּחוֹ שֶׁל הַמְּלֶךְ הַמְּצַפֶּה, שִׁילָה שְׁמוֹ, הוּא בַחֲיִינַת עֶסֶק הַתּוֹרָה שִׁיתַּעֲסָקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה

כְּבַס בֵּינֵי וְגו' - יִתְבָּאֵר עַל דְּרָךְ אֹמְרִים ז"ל (בְּזוּהַר חֲדָשׁ פִּרְשַׁת בְּרַאשִׁית) כִּי גְלוּת רְבִיעִית שְׁבוּ יִגְלֶה הַגּוֹאֵל הָעֲצוּם צָרִיךְ שֶׁתִּהְיֶה בְּיַד יִשְׂרָאֵל מְצוֹת עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְזוּלַת זֶה יִתְעַכֵּב מְבוּא, וְלִזְוָה רְמֵז בְּאוֹמְרוֹ כְּבַס וְגו', פִּירוּשׁ כִּי כּוּחוֹ שֶׁל הַמְּלֶךְ הַמְּצַפֶּה, שִׁילָה שְׁמוֹ, הוּא בַחֲיִינַת עֶסֶק הַתּוֹרָה שִׁיתַּעֲסָקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה, וְעֵינֵי מַה שֶׁפָּרְשׁוּ (שֶׁהִש"ר ב) בְּפְסוּק הַבִּיאֵנִי אֶל בֵּית הַיֵּינִן, וְאָמַר כִּי בְּאַמְצָעוֹתָהּ יְהִיָּה לְבוֹשׁוֹ שֶׁהוּא כְּנוּי לְמַלְכוּת, נִכּוֹן אֵלָיו לְלוּבָשׁוּ... וְאוֹמְרוֹ וּבָדַם עֲנָבִים וְגו' - נִתְכּוּן לּוֹמַר כִּי אִם יִגִּיעַ זְמַן הַגְּאוּלָּה וְלֹא יִמְצָא יֵין, פִּירוּשׁ שֶׁאֵין בְּנוֹ תּוֹרָה, תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה בְּאַמְצָעוֹת עַל וְתוֹקָף הַגְּלוּת אֲשֶׁר יִצִּירוּ הָאֱמוּנוֹת לְיִשְׂרָאֵל, כְּאוֹמְרִים ז"ל (סְנֵהֲרִין זז) כִּי כְּשִׁיגִיעַ קֶץ הַנְּחִתָּם וְלֹא יְהִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל זְכוּת לְגּוֹאֵל יַעֲמִיד לָהֶם מְלֶךְ קִשָּׁה כְּהֵמֵן וְכו', וְהוּא אֹמְרוֹ וּבָדַם עֲנָבִים, כִּי בְּאַמְצָעוֹת הַיִּסּוּרִין יוֹדְכֵכוּ הַנְּפִשׁוֹת וְיִתְבָּרְרוּ נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה כְּדֶרֶךְ שִׁתְּבָרְרוּ בְּאַמְצָעוֹת בַּחֲיִינַת הַתּוֹרָה, אֲלֵא שְׂזוּ מִלְּאכְתּוֹ נֶאֱהָ וְזוּ מִלְּאכְתּוֹ בְּלִתֵּי נֶאֱהָ ... וְאָמַר

ב. דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (וַיְחִי וְל"ח ע"א), רַבִּי יוֹסִי אָמַר "אֲסִרִּי לְגִפְנֵי עִירָה" זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁתִּיָּד לְמִשׁוּל עַל חִילוֹת הָעַמִּים, וְעַל שְׂרֵי מַעֲלָה הַמְּמוּנִים עַל הָעַמִּים, עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, שֶׁהֵם הַכּוּחַ שֶׁל הָאֱמוּנוֹת לְהַתְחַזֵּק, וְעֵתִיד מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם.
ג. יֵשׁ לְרַמֵּז הַדְּצִיק הַדּוֹר נִשְׁמַת מֹשֶׁה מוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל וּמְצִילֵם מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת - "וְיִהְיֶה אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה'", כֹּאשֶׁר נִסְתַּלַּק הַצִּדִּיק הַמוֹכִיחַ מִיַּד חַס וְשָׁלוֹם נִכְשָׁלִים וְלֹא יוֹדְעִים הַלְכוּת שְׁחִיטָה וְנִיקּוּר. וְזוֹ תְּפִקִּידוֹ שֶׁל כָּל רַב

בִּישְׂרָאֵל לְצוּוֹת וְלוֹחֲכִיחַ עַל זֶה כְּמוֹ שֶׁאֲמַר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב עַל הַפְּסוּק "בְּזַעַם תִּצְעַד אַרְצָךְ בְּאֶף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם" (בְּחֻקֵּי ג' י"ב), בּוֹזְעִים אֲשֵׁי תִיבוֹת זִיחָה עִירוֹבִין מְקוּוֹאוֹת, כְּלוֹמַר בְּתִיקוֹן אֵלוֹ הַדְּבָרִים "תִּצְעַד אֶרֶץ", וּפְיִישׁ רִש"י לְגַרֵשׁ שְׁבַעֵה אֲמוּנוֹת, וְזֶה כְּתוּב אַחֲרָיו פְּסוּק י"ג: "צִאֲתָ לְיִשְׁעֵי עֵמֶק לְיִשְׁעֵי אֶת מְשִׁיחֶךָ" וּבִיאֵר הַמַּלְבֵּים שֶׁם: כִּי אִז יִתְגַּלֶּה הַמַּלְחָה הַמְּשִׁיחִי וְיִלְחַם מִלְחָמוֹת ה', וְה' יוֹשִׁיעָהוּ, עַכ"ל. לְדוֹמִים מְכַאֵן שֶׁכֹּאשֶׁר יִתְקַנּוּ זֹאת תִּיכַף יִצְלַח וְיִשְׁעֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחִי.
ד. רֵאָה בְּאִרְיוֹת בְּסֵפֶר "מִי יֹאכִילֵנוּ בְּשִׂרֵי" (8), סֵפֶר תּוֹלְדוֹת יִצְחָק (בְּמַדְבַּר פָּרַק י

זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"המן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתיד לבלתי אכל ממנו", ע"כ. וזה היה עצת המן להכשילם במאכלות כדי שיוכל לשלוט עליהם ח"ו, כמו שעשה נבוכדנאצר מלך בבל שכל הסעודות הייתה בשר בחלב וגבינה עם בשר¹ (וזהו פתגם המלך, ב"ג ראשי תבות ב"ש ג'בינה), כדי להיות שלחנו שלחן המלך רמז לשלחן שר הטמא של הסטרא אחרא, להאחיזו למעלה בסוד גדי בחלב אמוי, כמו שפרש הזוהר למעלה ולגרם אחיזה לחיצונים ולהחריב את בית המקדש, ולזה מרחים לתקן את ענין המאכלות כדי לזכות לבנין בית המקדש בכ"א. [כמבאר בזהר הקדוש פ'רשת משפטים (דף קכ"ה ע"א וע"ב). - רואים מכאן שלאכול אוכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה ביותר. - ולכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות (מגלה י"ב).

לך פנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים

וכתוב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על פן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתייה של איסור ושמה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינו נפשותם כמו שאמרה אסתר: "לך פנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים". לפיכך קבעום למשתה יום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוב מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של המן, שהוא נוהר והזהיר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולזה הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר. ואמרו חז"ל שאכלה רק זרעונים, כדי להזהר במאכלות. ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות - ניצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", ששום אוכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם.

וכבר פרש החיד"א ז"ע כי "מחה אמו"ה" גימטריה זה המן (בספרו "חדרי בטו"), ולפי זה יש לרמוז שהמן רצה למחות את עם ישראל על ידי הסעודה שלו שהאכיל את עם ישראל מאכלות אסורות, וכידוע דברי הזוה"ק בפרשת משפטים לא תבשל גדי בחלב אמו, שנבוכדנאצר הרשע אכל בשר בחלב, כי ידע שרק בכח של בשר בחלב ביחד נברא הכח להחריב את בית המקדש רח"ל, ואומר הזוה"ק כי השלחן לבד נעשה מרפכה לסטרא אחרא.

אנחנו כעת שבוע לפני חג הפורים והכנה לקבלת ימי הפורים הקדושים. צריכים לדעת מה מלמד אותנו חג הפורים?

אמרו חז"ל במסכת חלין (דף קלט ב): משה מן התורה מנין, שנאמר: "בשגם הוא בשר", המן מן התורה מנין, שנאמר: "המן העץ", אסתר מן התורה מנין, שנאמר: "ואנכי הסתר אסתיר", מרדכי מן התורה מנין דכתיב: "מר דרור" ומתרגמין "מירא דכיא". - וברש"י פרש: בשגם הוא - בשגם בגימטריא כמו משה, וכתיב שם, והיו ימיו מאה ועשרים שנה, וכך היו ימי חיי משה, כלומר עתיד לבא בשגם משה, מן הנולדים וכן ימי: מנין - למעשה המן: המן העץ - יתלה על העץ: למעשה אסתר - הסתר אסתיר, בימי אסתר היה הסתר פנים ומצאוהו צרות רבות ורעות: מנין - לגדלת מרדכי: מר דרור - וקרי ליה ראש לבשמים לצדיקים ואנשי כנסת הגדולה: [שהצדיקים נקראו בשמים והדסים]. - ובספר אמרי שי, הביא את דברי חז"ל השואלים: המן מן התורה מנין? היכן מרומז בכל התורה הענין של המן? ועל כך השיבו שהוא מרומז בפסוק "המן העץ אשר צויתיד לבלתי אכל ממנו אכלת". ושואל: מה השייכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של המן? - ומבאר: רואים לפעמים איך שיהודי מאבד את צלם האלוקות שלו, הוא נהיה מושחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאין אוכלים כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאוכל נהיה דם, והדם

וכבר אמרתי בדבריה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רחוק מקבלו ז"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והנה במדה פנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים כדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא פשה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להפעלי תשובה.

י. וכמה נוראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ונדנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוב הוא גועל בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מידבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ה. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ז. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ונדנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוב הוא גועל בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ח. מידבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א).

פסוק ט). הפיכת הנונין, לומר שהעולם הפוך, שיתרו שהוא מהאומות העולם נתגייר ונעשה יהודי כשר, וכל כך עד שישאל בקשו ממנו שילך עמם, וישאל בני אברהם יצחק ויעקב מתאוננים רע באזני ה', ומתאווים תאוה בוכים ואומרים מי יאכילנו בשר, ואף ה' חרה בעם ויך בעם מכה רבה מאד, וגם יוסעו מהר ה', והם שלש פורעניות וזה שכתוב והיית לנו לעינים והוא לענין יראת השם, שיאמרו ישראל יתרו שהוא גר ירא את ה' וכל שכן אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב. ה. יש כאן רמז: "בשגם" גימטריה משה - הוא בשר, כלומר שהוא המהות שלו זה לתקן את ענין הבשר, כשרות המאכלים. ו. שמרדכי ואסתר הן הפועלים ומשה פועל העליון, כמבואר במדרש אסתר רבה (ענף יוסף בשם הגר"א ב"ק צ"ב ע"ב). ז. וכן כתב הגר"א ב"ד סימן פ"ז בהגהותיו ב' פעמים שמוציא על ענין בשר בחלב את הזיהר הזה. ת. וידוע שהישמעאלים שבשכנותינו אוכלים בשר בחלב, וזה נחשב אצלם למטעמים. ומי יודע אם לא זה מה שנותן להם את כוחם להרע רח"ל, ועל כן מוטל עלינו להתחזק מאוד בטוהרת המאכלים כדי להגביר כח הקדושה "וגבר ישראל". ט. וידוע הענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של פרזל ואש, עד שפרסו נקצעת ויוצא פרוצא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו וניצילנו מדיון הקשה הזה ומדכותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

שאלה 10

מה אומר הזוהר הקדוש על אסור אכילה, ומה החרבן שיכול לצאת מכך חס ושלום?

האוכל מאכלות אסורות יוצא מרשות הקדושה

בזוהר הקדוש כתוב (ויקרא מא:): זה שאוכל מאכלות אסורות דנים אותו 120 - שנה כאדם מזוהר, פי הקב"ה מגעיל אותו בעולם הזה ובעולם הבא. - עוד כתוב שם (מב.) כל זה שאדם סובל בעולם הבא כל זה בגלל שהוא לא היה זהיר במאכלות אסורות עכ"ל, כי זה נורא בכדי להעלות על הדעת את חומר האיסורים של המאכלות האסורות. - עוד כתוב שם (מא:): שעל ידי אכילת המאכלות האסורות צלו נמשך לסטרא אחרא רחמנא ליצילן והוא הופך להיות מגעיל, ושורה עליו רוח טומאה, והוא יודע שאין לו יותר חלק בגלוקי ישראל, ואוי להם כי אף פעם לא יצליחו להגיע לחלקו של הקב"ה חס ושלום. - עוד כתוב שם (מב.) כשהוא אוכל מאכלות אסורות הוא יוצא מרשות הקדושה ונכנס רחמנא ליצילן לרשות הטומאה עכ"ל, והפונה לכך היא שכל התורה והמצוות שלו מופנים לסטרא אחרא כפי שכתוב על כך באריכות בספרים הקדושים.

הגאון הקדוש רבי הליל קאלאמייער זי"ע מביא בספרו עת לעשות (ח"א שאלה צב מערכת מאכלות אסורות) העבירה של המאכלות אסורות חמור מאוד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחייבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפוטם באיסור, כי האוכל שאינו נקי נותן לו את הכח, ובדרך זו נשמתו מסתאבת. - ועבירה גוררת עבירה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמיתית ליראה ולאהוב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנהל על פי כל כללי הכשרות, אף העבירה היא קלה מאוד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברפכת הם מקילים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לבם מטמטם. - פשהם יגיעו לעת צרה והם יציעו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך - לא עמי אתם אתם אינכם שייכים לי עכ"ל.

שבעים אלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פגול, יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל)

שבעים אלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל. וידוע שמערכת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסטרא דיליה ועל ידי זה הפל ברשתו"א. - הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים פרשת עקב ד"ה "ומלתם" ובצפנת פננת פרשת יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלהם) שזה שאינו נזהר במאכלות אסורות השכל שלו נמשך לטומאה והוא מגיע על ידי כך חלילה לכפירה רחמנא ליצילן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות עכ"ל.

דבר הזה החריב את ביתינו, והשכינה עדין בגלות בעוונינו

אחים יקרים - בענין חומת הכשרות, פידוע לכל כמה קשה הדבר להיות זהיר ממאכלות אסורות, וכמה חמור האיסור של מי שנכשל באכילה אסורה, ה"י.

אנו אומרים בתפלה בכל יום את שירת הים: "וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו" - היד מרמוז: ה' הלכות שחיטה, יד י"ב בדיקות וכסוי בעפר למעלה ולמטה, (ביצה דף ז'): מרמוז שעל ידי שישראל היו נזהרים במצרים שלא יאכלו טרפות, כמבואר במדרש, נגאלו ישראל ממצרים. - ותחלת הנס היה על ידי משה רבינו ע"ה, שנשתרבה ידה של בתיה, זה מרמוז ב"היד הגדולה" שהיד נעשה גדולה, ומשה רבינו לא נכשל במאכל אסור שאפילו החלב של גויה לא בא בתוך פיו רק חוץ לפיו ומפני זה נתכונה כמו שאמר החיד"א זי"ע. ועל ידי זה שלא נכשלו יכלו להגיע ל"ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי אם ח"ו נטמאו על ידי מאכלות אסורות לא היו יכולים להגיע לאמונה כזאת. וזהו "ובמשה עבדו" שבקדושתו שזוהר מינקותו ממאכל אסור, המשיך את האמונה על כלל ישראל.

כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון זול"ק: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הפכשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקים כל כך וממהרים לשחוט וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בינדם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרי וישטחו (במדבר יא לב) אלא וישטחו, שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל פליה על שבקשו לאכול בשר תאוה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד פה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בספין פגומה כמו פן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

שאלה 11

האם החטא של מאכלות אסורות כל כך גדול שמעכב את ביאת המשיח?

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער ז"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער"י [מה שאמר הבעל שם טוב ז"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו: שעקר עכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפות ואם יתקנו זאת יבא תקף ומיד ממש], אמר "למה משיח לא בא בשנת הפתר" שהיה פידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בודאי יבא, בגלל השחיטה שמאכילים את ישראל בנבילות וטרפות רח"ל. - ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתה, ר' נתן אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברית. ובס' ברכת אברהם כתב: וזה היה סוד ירידת

הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תבות: זביחה ערובין מקנאות.

הבעל שם טוב הקדוש ז"ע שומע במתיבתא דרקייע ש"מקנה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרוננו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה פי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. - ויש שאמרו ערובין הוא העקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאסור חמור מאד.

ויש אמרו מקנה היא העקר להשגיח שהמקנה תהיה כשרה בלי שום חשש, פי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי פשרות קשה לו מאד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מן הרב ישראל בעל שם טוב זכרוננו לברכה בזה הלשון, תיתי לי פי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקייע"י איזה מהם עקר ואמרו כמר וכמר. - והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') ב"זע"ם תצעד ארץ"י ראשי תבות "זביחה הטו, - "ערוביניז, - "מקנה", כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל. (ספר ברכות אברהם פרשת ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פרשת יתרו).

מחמת אכילת טריפות רח"ל.

יב. מהגאון הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער כהן צדק זצ"ל אב"ד באסקאוויץ ופראנקפורט דמיין יצ"ו בעל מחבר משנת רבי נתן הגהות ופירושים על ששה סדרי משנה, וספר תורת אמת אגדה וחיודושי הלכה על התורה ושאלות ותשובות על ד"ח שו"ע.

יג. תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבני קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבל זללה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועבדתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקדוש ראה ותקן. הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים. ועל הירושלמי: דע אילו היה עמהם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר ה זה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר הי' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל.

אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל

ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו מאחורי הפרגוד לטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך. - אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקדוש ויש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים ועתיק יומן אמרן והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עזרא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

יד. (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) ב"זע"ם תצעד ארץ ב"אף תדוש גוים. ראה רש"י בחבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בועם תצעד ארץ" - לגרש שבעה עכו"ם.

ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

טו. ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל. - וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יחיד חלק א' ס"ז) כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיין שם באריכות).

טז. ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכנינתא, רחבו ד' ואינון יקו"ק, וגבהו עשרה יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה. - ערוב איהו עמודא דאמצעייתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכניה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמו את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא ברי"ת) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמו ויברך אלקי"ם את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרווייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשונו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך ז"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות ידושת לחם שלמה): וכן יתאמן כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס

שאלה 12

כבוד הרב אמר בשם מלאך ה' הצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע שסכין השוחטים הפגום גרם בשואה שחיתות היהודים רח"ל, האם אפשר לכאר ולהאריך בדבר החשוב הזה?

באותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה

והדברים מבהילים ביותר, למי שמתבונן היטב, בדפי ההיסטוריה שעבר צמינו בעת מלחמת השואה, שבאותם

הרכבות שהובילו את הבהמות הלא פשרים, להאכיל את כלל ישראל פגולים, כעבור עשרות שנים - הובילו בהם את אחינו בני ישראל, למחנה ההשמדה 'אושוויץ', ובאותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה" וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה פיתוב 'הובלת בהמות', וזה היה הכתוב מאותם שנים, (ואנו רואים כאן ממש מדה פגוד מדה) ה"י.

והגאון הצדיק המקובל המיוחד שבדורנו פאר הדור והדרו הרב עובדיה יוסף שליט"א, ה' אריה ימיו בטוב ובנעימים, אמר כי כל האנשים שניספו בשואה היו גלגולים, [עוד שמעתי משמו

ישמח לבי גם אני והבן זה. - ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין יעלאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הויה' אדני". לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. ולזה עיר של רבים צריכה שיור. כדי שלא תשתכח תורת רה"ר. כדפירש"י. והיינו כי רה"ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. אמנם עם כל זה צריך לישאר מקום בחוץ לעירוב לאחיותם. ולזה צריכים שיור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיוין א"צ שיור. כי הנה כל רצועה שבא"י מרמזת לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק'. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה' עלאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך. וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנו"ן כידוע ליודעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם יואגדו אלה באלה. אלו הנו"ן. באלו הנו"ן. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן בהמלוכה הק' חס ושלוש רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו"ן דיוין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של נ' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סודו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

יז. ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח):

צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם

בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במור נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנזכר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו זכרונם לברכה בגפ"ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י ז"ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג'). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה' ועולה לבחינת קדם קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומז ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור וזדונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב')

יח. הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מקליה חס ושלוש.

הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזרה הנוראה של אושוויץ ונסה לבטלו

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורנו ורבנו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחברו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע

[ג'ן גילו הצדיק נסתר" - ק' פתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקדש [דף קעב] (א), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר 'התמים' - נצא לאור בנארושא י"ב לחדש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותו טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא קדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התעו אותי אלקים, ושם הויה' ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחוץ מזה שם הויה' הוא רשות היחיד רחבו ד' אותיות גבוה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעושי עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלקים להויה' ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונזכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן. (דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'). - ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מטע) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המע"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשאיר דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השינה אז הוא עיקר זמן אחיזה להם רחמנא ליצלן בהידים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידים מים שהם בח' חסדים בזה מסירים אחיותן. גם מים"ם הוא מספר ט' יודי"ן משמות הק' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים ומדביקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תהלים קלד, ב) היינו להעלותן לבחי' קודש וכנ"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיו נשא (הבקוק ג, ע) כי ר"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא. - ובזה נתבאר סוד נטילת ידים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו הכוחות ויקבל שכר נצחי על זה מהאל הטוב והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתר עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומרו ובא לידי חטאים רחמנא ליצלן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלוש. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע"ד (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא וברוך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצלן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאים לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצלן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותן למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע"ב הק' הוא הויה' במילוי יודי"ן.

ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ לעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצלן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיותן לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל כי עיקר אחיותן נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבורה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירוב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בחימין כי שם הק' ע"ב הויה' במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט כא) "ויסע ויבא ויט" והבן זה. - ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מזוכך על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיירה קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דחי"ב ט, ס) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קודש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכניס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך

כתוב בספר קב הישר (פרק קב): בשר בגימטריה מנין השנים שחיו האבות אברהם יצחק ויעקב ביחד עולה תק"ב בגימטריה בשריט שהם בקדושה, כנגד הקלפה שכתוב בפסוק (שמות כב ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, (ועין עץ חיים שער מ"ט פ"ו). - ומאידך גיסא "ארור המן" גימטריה 502 – וכן "ברוך מרדכי", גימטריה 502 בגימטריה תק"ב, שהוא סך "בשר", הינו שעל ידי אכילת בשר אפשר לעלות לבחינה הנשגבה של "ברוך מרדכי", ואפשר חלילה לרדת לשאול תחתית – "ארור המן". ומפני זה אנו רואים היום שקל כך הרבה בחורים ואברכים יוצאים לתרבות רעה רח"ל, כמבואר באגרא דפרקא (אות קכ"א, ועוד, ע"ש). - באור הדברים שעל ידי אכילת בשר פשוט ומנהדר, זוכים לעלות מעלה מעלה, ולתקן את כל הנצוצות, בחינת "ברוך מרדכי", ואם חלילה אוכלים בשר טרפה מקלקלים הכל, עד שמגיעים לבחינת "ארור המן". - ועל ידי ששותים ומתבססים ביין ביום הפורים, מגלים מי הוא האיש אשר זוכה לאכול מאכלות כשרים, ומי הוא שחלילה נכשל במאכלות אסורים ובפיגולים, בסוד "נכנס יין יצא סוד", כי לפעמים נראה על אדם מסוים שהוא נזהר ממאכלות אסורות ועל ידי ששתה יין הבאיש ריחו ונודע שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות ומגאל את נפשו בפיגולים. וזה הענין שחייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והדברים נפלאים.

שהם היו מדורו של מרדכי הצדיק ואכלו שם בסעודה לכן נאספו כעת רח"ל מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע, וזה היה התקון שלהם (ורבים יצאו נגד דיבורו של אותו צדיק) ואני הקטן אביא ראיה לדבריו, שכפידוע שאותו רשע 'היטלר' ימח שמו וזכרו, היה מקפיד בכל יום ויום שיהרגו דווקא עשרת אלפים איש לא פחות ולא יותר, [כך כתוב באנציקלופדיה – החשבון בדיוק לפי בתי הגז, וכמה שלא היה לו מקום בבתי הגז היה חופר בור גדול והכניס לשם לערך 1600 יהודים וכסה אותם, ויש כמה אנשים שזכו להינצל ולהשאיר בחיים ספרו את זה] וזהו מרומז כנגד עשרת אלפים שקלים ששקל המן הרשע – לאחשוורוש, שגם אז נתחייבו פליה מאותו סיבה - שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כמו שאיתא בגמרא מגלה (יב): "מפני מה נתחייבו שונאייהן של ישראל שבאותו הדור פליה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" ע"כ. - עוד ידוע מענין משפט נירנברג שבדיוק נשפטו ונתלו עשרה נאצים ימ"ש, והם כנגד עשרת בני המן והם בעצמם גם אמרו כן, (ובהמשך נדבר מזה בהרחבה).

איתא בגמרא מגלה (ז' ע"ב): "חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". והענין הוא שעל ידי ששתה יין, יזכה לצאת מגשמיות הדעת, ולהכנס לרוחניות הדעת – הדעת האמתית ויתבאר להלן.

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק ט"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תקף לבוא פי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, ויסוד ה' ליראי, בטחוני חזק שתקף תבוא לפה תקח אתה הפתבים הידועים לך ממורנו הק' נ"ע פי נחוצים הם לי. חברך דו"ש באהבה נאמנה. ישאל בעל שם טוב מטלוסט. עד כאן.

וכן ידוע שהאחים הקדושים רבי ר' אלימלך ורבי זושא זי"ע נדדו בגלות ממקום למקום לתקן את ישראל עד שהגיעו לאושפיצין זו אושפיץ, ושם הסמ"ך מ"ם לא נתנם לעבור, וחזרו חזרה. רואים מכאן עד כמה גדולה האחיזה של הסטרא אחרא בעון מאכלות אסורות, עד שגדולי הצדיקים הקדושים כדוגמת מרן הבעל שם טוב, רבי אלימלך ורבי זושא, ורבי נתן אדלער והדברי חיים מצאנז זי"ע לא עלתה בידם לתקן את הקילקול הנורא ובלי התיקון נגזרה הגזירה רח"ל וכל האבידה הנורא של יותר ממששה מיליון יהודים קרתה בגלל זה, ועוד רואים בזמנינו כמה רח"ל יתומים ואלמנות וגזירות נוראות ומשונות, וכל זה בגלל החטא הנורא של מאכלות אסורות. ותודה להשם יתברך שזיכה על ידינו לעשות 400 ספרים על עניני כשרות ומאכלות אסורות, על שחיטה ניקור חלב ודם, שהם כנגד 400 מחנה עשו דקליפה כנודע. ואפשר לפרש דהא דמרדכי הצדיק לבש "שק", כדי לתקן את ענין הנ"ל, "שק" גימטריה 400 [ראה באריכות בראשית חכמה].

יט. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" – באל"ף, ולכן "נרגן מפריד אלוף" (משלי טז, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עין של"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טז), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית – שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עין זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י"ד, דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדם, ותיבות "אדום", "ישמעאל" הן גימטריה תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק – ק"פ שנים, יעקב – קמ"ז שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז – צרפם יחד – יהיו תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריה תק"ב, וקל להבין. [ויש להוסיף דקליפת עמלק הוא נקרא "כלב" ומדתו חצוף ועז פנים, וחשב המילים "כלב עז פנים וחצוף" בגימטריה עם ד' תיבות 503 = בשר עם הכולל 503, שכאשר חס ושולם נכשלים בבשר טרף, זה כוח עמלק. ובזה נרמז גם דברי המשנה (סוף סוטה), פני הדור

כפני הכלב, ולתקן זאת מוכרחים להינצל ולהזהיר את הרבים על הכשרות]. והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, ט), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ – כמנין "אל אחר" (שמות לד, יז), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי" (שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, דהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, ז): "בכור שורו הדר לו".

והנה איתא בזוהר (עין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', זוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יז, ט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" – ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפיץ (עין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתונו, ובזה אנו מכניעים הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין.

ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור – שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"כ, ז) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקח בצרעת.

והנה קליפת צפו בן אליפז, בן עשו, שהשר שלו הוא סמא"ל ולילית הרשעה, עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (בד"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעוונותינו הרבים הספרי תורה שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפיץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפיץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה צייתה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" – באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובזה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה – מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

כ. ועוד אפשר לפרש: חייב איניש לבסומי עד דלא, כלומר שיקיים בעצמו את הלאו דלא תגורו מפני איש, וזה אפשר על ידי יין כמו שאמרו בגמרא (בבא בתרא), פחד קשה יין מפיו, [אפשר עוד לפרש יינה של תורה מפיו, שזה תורת הסוד

צדיקים כדי לבטל את הגזרה, וחפשו ומצאו רק עוד אחד [נכד החת"ם סופר], ולא נמצא הצדיק השלישי. ולכן לא עלתה בידו.

שאלה 13

האם אפשר לסמוך על ההכשרים בדורנו בענייני עצומות?

ובדורנו אנו גם כן ראינו מעשה כזה, באחד מההכשרים שחשבו שהם הטובים ביותר, וזהו העדה החרדית, ואפילו הרבנות אסרה את הבשר מאותו הכשר וכו', אמרה התורה: (ויקרא פרק ד' כ"ב): אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה' אלקיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם, ואמרו בגמרא אשר מלשון אשרי, שאשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על חטאיו ומודה ברכים על טעויותיו, לכן כל אחד צריך להתגבר על טבעו ולא יבוש מפני המלעיגים עליו, ואם נכשלו רבים בגללו יתוודה ויודה על טעותו, ושב ורפא לו. על כן אני מוכרח לומר את האמת ברכים, ואני כותב את שם, מפני שבעבר לפני יותר מארבעים שנה הדפסתי ופרסמתי את הכשרות שלהם בתוף ספרי נפש ישעיה חלק א-ב, והספר הזה נדפס כחצי מיליון עותקים, וסמכו עלי שזה הכשר טוב, מחויב אני לומר את האמת, ולוואי ואזכה לתקן את המכשול אשר נגרם על ידי. ואני מוכן להוכיח ולהסביר לכל גדול בישראל שרוצה לתקן באמת.

נודע לי כעת, [ועוד נודע לי הרבה דברים שאין הנייר יכול לסובלם] כאשר הרב הגאון רבי דוד שווימער שליט"א רב ומו"ץ בשכונת בית ישראל בירושלים, שפירסם מכתב בחמש עמודים את המכשולים הנוראים מה שיש בהשחיטה של העדה החרדית בירושלים, ואיימו עליו להרוג אותו [וכן רצו להרוג את הגה"צ רבי משה שטרנבוך כשאמר על הכריסים שהם טריפה והיה מודעות גדולות בכל ירושלים עיה"ק, ובתוך שעתיים לא נראה אפילו מודעה אחת כי הם הורידו את זה תיכף, והכל נשלט על ידי שותפם של עמלק – ועל טריפות של הכרסים, ידוע לכל השוחטים שכבר 8 שנים יש הבעיה הזאת של נקיבת הכרסים] אם לא יכתוב מכתב חדש שהכל כשר, ולבסוף בגלל שעמד על דעתו ולא רצה בפרסומים של שקר, [והם פרסמו פרסומים שאין הדעת של ירא שמים סובלתן] העבירו אותו ממשמרתו. זאת אומרת שמשלמים לו כסף רק אם יגיד שהכל כשר!!! וכשרות כזה שייכת רק לעמלק ושותפיו כמו שהמשנה אומרת טוב שבטבחים שותפו של עמלק. (קידושין פ"ב). ומי שרוצה להבין באמת את כל הבעיות של השחיטה כיום יעיין בארבע מאות ספרים שכתבתי על הכשרות, ויתבהר הכל.

ואספר עתה מעשה מבהיל שהיה עמי בעת שהותי בגלות אמריקה, הייתי שם אצל רופא ממחה, ולאחר שיצאתי משם הזמנתי מונית, ואמרו לי שיבוא עוד חצי שעה, והגם שירדו גשמים עזים חשבתי בדעתי לילך ברגל מהלך של עשר דקות, ובאמצע הדרך פגשתי יהודי, ושוחחנו שעה וחצי בגשם השוטף שירד, וספר לי ששליחים מהמדינה באו לרב ביעסטרצקי מצפת

הנה בזהר הקדוש מזכר 172 פעמים כי שלפני ביאת המשיח, צריכים להזהר מהערב רב ואין עוד ענין אחד שמזכר כל כך הרבה פעמים בזהר הקדוש, ומתלמידי הבעש"ט הקדוש ידוע שבעיקבתא דמשיחא רוב הרבנים יהיו מערב רב, ה"י. ומפני זה בא משה רבינו בגלגול פעם אחת לחמשים שנה. ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ו ע"ב) "מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" ובאר בספר מצא חן במדבר: כמו שאפשר לפרש לשבת, שהתגניירו ונדבקו בקדושה, גם אפשר לפרש לגנאי, שגם בתוך לומדי התורה חדרו ונכנסו עמלקים, ה"י.

ובפסוקים (במדבר פרק כה) "ויהיו המתים במגפה וכו' פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי" הינו שפנחס מסר את נפשו על מנת לעצור את המגפה. - ומקשים המפרשים מדוע דוקא על ידי פנחס נעצר המגפה, והבאור בכך הוא שהרבש"ע ראה איך שכלל ישראל עובר עברות וכל הנשיאים שתקו ולא מחו, ופינחס מסר את נפשו בקנאו את קנאתי, זה גרם נחת רוח להקב"ה ועל ידי כך עצר את המגפה. מוכח מכאן שיש מצבים בכלל ישראל שכל הנשיאים שותקים ואינם מוחים, מפל מקום צריך לקום ולמסר את הנפש, ולעורר קול זעקה ומחאה על הפירצות שיש בדור.

ידוע המעשה שהבעש"ט הקדוש נסע לגרמניה, וראה שיש גזרה נוראה על היהודים, וקרא לתלמידו שיבוא ביחד עמו לבטל את הגזרה, משום טובים השנים מן האחד, וראו הגזרה על המקום שנקרא אושפיץ ששם היה אחר כך למחנה ההשמדה 'אושויץ' כ"ב. וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה כתוב 'הובלת בשר', וזה היה הכתוב מאותם שנים, ה"י. - ובספר דרשות הגר"ש שווייצער שליט"א מביא מהצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שאמר: כל כוחו של הרשע הגרמני ימח שמו בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים כדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר, שהוא שור של עמלק, ועל ידי זה היה בכחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל.

עוד מסופר על הצדיק הנ"ל: שבשנות השואה התחננו אליו כמה אנשים ובקשו שיאמץ לבטל את הגזרה הנוראה, ואמר שכל הצרה באה בגלל השחיטה הטרפה, והרשע הגרמני הוא קלפת עמלק בעצמו, וכמו שבמלחמת עמלק כתוב (שמות פרק יז ט"א) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה. והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. והיו שם ג' צדיקים: משה ואהרן וחור שהתפללו ונלחמו מלחמה רוחנית כך גם היום צריך ג'

כב. וכידוע האחים הקדושים רבי אלימלך ורבי ר' זושא זי"ע הלכו וטיהרו את כל מקומות היהודים עד שהגיעו לאושוויץ, ושם נגלה עליהם השטן רח"ל ואיים עליהם שאם לא יחדלו מכאן – אז יהפוך את כל העולם לחסידיים שלהם, ומזה פחדו שהחסידיים שלהם יהיו שליחים של הסמ"מ מ"ם, ומי יודע מי באמת חסיד של אמת. כג. ומסופר על הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי סלמן מוצפי זי"ע, שהיה עושה תפילות ותיוקונים ויחודים אצל קברי צדיקים כדי לבטל את הגזירה

שהלומד זזה"ק מקבל יראת שמים ואומץ ועזות דקדושה], ואז, ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שיש הנראה כמרדכי ובאמת הוא ארור המן, ויש הנראה כהמן ובאמת הוא ברוך מרדכי, ועל ידי היין לא ירא מפני איש ויאמר את האמת, (מ"ח). כא. 172 גימטריה – עקב לרמז שהם המציקים בזמן העקב, והם מעכבים הגאולה, ואם זוכים לי – כלומר יראת ה' זוכים לתת אמת ליעקב – ומגלים את כל האמת מי שייך לערב רב ומי הוא מצדיקי האמת.

בחיפה הלך כל שבוע לכמה אטליזים והוריד חלב דאורייתא מהבהמות, אך החלב שמדרבנן לא הוריד כי לא היה לו פנאי לכך, שאלתי האם עשה כך בכל האטליזים, אמר, לא. שאלתי, מה עם שאר האטליזים אמר לי, מי שיכול ויודע נקור שיוריד, הוא עצמו עשה זאת בהתנדבות ולא יכל להגיע לכלם.

אכילת חלב מביא את האדם לכפר באלקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גבית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנזן והאכיל אותם חלב הפליות שהיא אסור פרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבנו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטרדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צלום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל: טפס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא פחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הפולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפרסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תרו קדם שהמיר דתו, האכיל חלב פליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחלה לא הייתי מבזה לשבתאי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהינו שכתב שם הקדוש פכתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

שאלה 14

יש בארץ ישראל רבנות הראשית, מה התפקיד שלהם, הרי יש לנו הכשרים מהדרים?

הרבנות הראשית מפרסמת ומגלה ש-30 שנה אכלו בשר מהעורבים

הרבנות מגלה על אטליז בחיפה שלערך 30 שנה קנו הבשר מהעורבים

בערך לפני 25 שנה הגיע איש אחד לרבנות וספר שראה משאית עומדת בגבול ומעבירה בשר מהעורבים, הוא המשיך לעקב אחר הנעשה וראה שמוליקים את הבשר הנ"ל לאטליז בשר בחיפה. - הרבנות חקרו את הדבר ואכן גילו כי כבר שלושים שנה עושים כך, לכן כתבו בעתון את המעשה הנורא שהתגלתה ועל כלם להכשיר את הכלים ולעשות תשובה. - ולאחר שגמרתי את הדרשה כמעט כלם קבלו על עצמם לא לאכול יותר בשר בהמה. - ומי יודע מה באמת הוא אוכל, וממש

זצ"ל, ואמרו לו שהם לא יכולים לתפס את ההברחות של הבשר, ואולי הרבנים שיש להם חכמה יודעים איך לעשות זאת, ואמרו לו שבשר עם חותמת של ההכשרים המהדרים מגיעים מהעורבים, וזה יוצר שני בעיות רציניים, אחד שהם מאכילים את הבהמות אוכל שאינו בריא ואין השגחה וויטראנית על האוכל, ויש בעיה עם הבריאות. ועוד בעיה שהם אינם משלמים את המסים, ויש להם 300 תיקים פלילים שתפסו בשר עם הכשר שמגיע מהעורבים, וספר אותו יהודי מאמריקא שלקחו אותו ולמדו אתו במשך שלשה חדשים דרכי בילוש איך לגלות מי מגניב את הבשר מהעורבים והבטיחו לו סך גדול פחצי מליון דולר תשלום עבור זה. ולאחר מכן הגיע ליד ראמלה וראה שם באיזה מקום סודי תת קרקעי מפעל גדול שהיה שם המון מדפים מסודרים, כל מדף עם סוג הכשר שונה, עם פלומבות של כל סוגי ההכשרים, ופקידים מקבלים טלפונים: "אנחנו צריכים שלוש מאות קילו בשר עם הכשר פלוני", ולוקחים בשר פגולים ושמים עליהם הפלומבות של ומשוקים את זה, ולקח עמו כעשר שקיות, וכשבא להראות את זה לאחראיים, נכנס למשרד שלהם והניח את השקיות בחוץ, ולקח עמו כמה דגמאות להראות להם, וכשיצא לקחת את שאר השקיות בחזרה ראה שהם נעלמו, ואמר גם כן יש גנבים? והגיע אליו אחד מהאחראים של תעשיית הבשר הטרף, והרים אקדח קרוב לראשו ואמר לו, אם אינך עוזב את ארץ ישראל דמדך בראשך, וברח לחוץ לארץ.

וכבר יודע שבעתונים כבר פרסמו בערך 2000 מקרים איך שתפסו טרפות עם הכשרים מהדרים. - ואחד שאל אותי פעם לגבי הכשר של הרב האם זה טוב ומתקן, אז ספרתי לו שפעם פגשתי יהודי מבית שמש שעובד במפעל גדול של בשר, וספר לי שבאותו מפעל מגיע קונטיינרים של בשר, עם כל מיני הכשרים גלאט ואינו גלאט, וגם בשר בלי הכשר וגם בשר שעבר את התאריך - וגם הרבה פעמים הפריזער על האניה נתקלקל וממילא הבשר כבר מסריח וכשמגיע הוטרניר לבדוק את איכות הבשר, אם הוא מוצא בשר מקלקל הוא שופך על זה דיו מיחד וזורק את זה לאשפה בחוץ, ולאחר שהוא הולך לוקחים בחזרה את הבשר ומשפרים את זה עם חומרים כימיים, ועושים מזה אכל מיחד "דלישעס", ומשוקים את זה לאיזה בית אבות. ה"י. - ועוד מעשה מבהיל היה עמי, שהלכתי להיכל שלמה לפני 15 שנה לדרוש להם על פשרות, ולאחר הדרשה שאלתי אותם כמה מנקרים טובים (שיודעים הלכות נקור בכל פרטיה), יש לכם, ואמרו לי שנים, ושאלתי אותם וכמה מנקרים אתם צריכים, וענו לי בערך 500, ונקור זה בכרת, ה"י.

הרב מוריד חלב דאורייתא בהתנדבות

בבית שמש גר רב שכיום הוא בערך בן שמונים שנה והיה גר בחיפה בערך חמשים שנה. לפני חמשים וחמש שנה בחיפה בתלמוד תורה שלנו למדתי אצלו, הוא היה מהרבנים הגדולים בחיפה באותו זמן.

לפני שלוש שנים, בערך, פגשתי אותו בבית שמש, שאלתי לשלומי וספרתי לו על העבודה שלי, על הספרים שאני מוציא לאור וכדומה, תוך כדי דבור הגענו גם לנושא הפשרות, שאלתי אותו מה יש לו לומר על "נקור", וכך ספר לי, שכשהיה רב

רוצה להמשיך לדבר אתך בנושא הזה, אמר לי בסדר! נכנסנו לבית המדרש וישבנו שם כשעה, ממש עד קרוב לזמן הדלקת נרות, היות והייתי קדם לכן אצל רופא לפתוח הקול היה בידי מכשיר הקלטה וכך נכלתי להקליט את כל השיחה. - וכך ספר לי הרב: "הלכתי יחד עם הגאון טיבורט שטרן שליט"א, מחבר שו"ת השב"ט, היינו ב-23 בתי שחיטה וראינו ש-21 מהם נבלות וטרפות. - אמרתי לו ספר נא לי מה היה המכשול בכל ה-21 מפעלים עד כדי כך שאמרת שהם נבלות וטרפות האם כי שוחט אחד שוחט 60 בהמות בשעה אחת? אמר לי מה אכפת לי כמה שוחטים בשעה אחת, אני רציתי לראות חלפים כשרים חפשי ולא מצאתי ב-21 בתי השחיטה חלף אחד פשר לרפואה! כמו כן ספר לי: מצאתי איזה שוחט מחשובי הקנאים מחסידי קהלת סאטמר הקדושה ונתן לי לבדוק את הסכין, אמרתי לו: יש פאן פגומות! ענה לי השוחט עם כל החצפה: "ציוני משגע ימח שמו, לך לארץ ישראל!!! לא נבהלתי ועניתי לו דוקא אני חסיד בריסק ואיני לוקח כסף מהמדינה הציונית אז מה תגיד עכשו על החלף הפגום? ענה לי שוב פעם: "ציוני ימח שמו כי אתה גר בארץ ישראל!!! המשכתי ללכת לשוחט נוסף וגם הוא הגיב באפן דומה. שאלתי אותו מדוע הגעת מארץ ישראל דוקא עכשו? ענה לי: כל הלשונות והכבדים אנחנו מקבלים מאמריקה וסמכנו שזה כשר כי הם גם תמכו בנו (נתנו לנו כסף), אך עכשו שיצא הקול בעיר [שהיה מפרסם בעתון פנ"ל] שהפכד אינו מנקר שלחו אותי לתקן את ענין הנקור של הפכד ועכשו שכבר באתי לתקן את הפכד בדקתי גם את השחיטות ומצאתי שהרבה מהם נבלות וטרפות.

עוד ספר לי כי הוא גם רב וגם שוחט, וכשהוא הולך לשחוט 6 בהמות, עומדים 45 אנשים שוחטים ומשגיחים וכאן שוחטים 60 בהמות לשעה ויש רק 4 אנשים: 1. שוחט, 2. בודק פנים, 3. בודק חוץ, 4. פלאמבירער [השם את החותמות]. - יש עוד הרבה לספר, אך אכמ"ל.

כי משמש בעשירה לשונות

הרב שלום רובין היה ראש ועד הכשרות באמריקה מטעם ממשלת אמריקה. והוא שלח לי מכתב שם כותב כך: לפי פמות

צריכים משגיחים יראי שמים באמת מהשחיטה ועד להובלה ובחנות עצמה - וכולי האי ואולי.

זכות גדול להם שאומרים את האמת - מתי נזכה שהרבנים החרדים יאמרו את האמת.

הרב לנדה שליט"א אומר בדרשה וכתב במכתבים לכל ארץ ישראל שידעו שאין דבר כזה בשר בהמה כשירה.

ואפילו הבשר עוף שלו אומר, שאינו נותן הכשר רק מה שבא ישר מהאיטליז שלו, שהערבים יש להם כל מיני חותמות ואפילו בחותמת שלו.

שני ספורים מהרב לנדה שליט"א וזצ"ל רב מארץ ישראל בודק 21 בתי שחיטה וכלם נבלות וטרפות

לפני 26 שנים, הייתי אצל רופא לפתוח קול בארצות הברית, שם פגשתי תלמיד של ר' משה פיינשטיין זצ"ל, ר' ראובן פרלוביץ (עוונתי 12, רחוב 43) התלמיד הזה היה המנקר במונסי. כדרך של תלמידי חכמים דברנו בנושאי למוד, תוף כדי דבור הגענו לנושא השחיטה, ספרתי לו על הספרים שהוצאתי לאור ואמר לי "כן, אני מכיר טוב טוב את הספרים האלו והשתמשתי עם זה הרבה", ואמר לי: תדע לך שבאמריקה עוד לא נמצא אטליז שהקצב שם מכיר ויודע הלכות נקור.

עוד ספר לי שעכשו הוא מגיע מהמקנה של רחמסטריווקא ופגש שם רב מארץ ישראל ששלחו אותו הרבנים מהרבנות לאמריקה לבדוק את הפכד ששולחים משם לארץ ישראל, כי עכשו נודע להם כי עד עתה אכלו כבד בלי נקוריד. ואמר לי שהלך עם הרב 23 מפעלים ששוחטים שם בשר ומתוכם 21 היו ממש נבלות וטרפות. אמרתי לו: בבקשה ממך תסדר לי פגישה עם אותו רב! אמר לי אין צורך בכך, לך עכשו למקנה שם תפגש אותו, עשיתי כך והלכתי למקנה, ומיד כשהגעתי לשם ראיתי והבנתי מי הוא הרב שהגיע מארץ ישראל, שאלתי אותו: האתה הרב מארץ ישראל מעיר פלוני? אמר לי כן! נתתי לו שלום והוא החזיר לי שלום, שאלתי אותו: האם ראית את חברי שחברתי על השחיטה ששלחתי לעירך? אמר לי: אכן אני מכיר את כל הספרים ולמדתי הרבה מתוכם. אמרתי לו: אני

הגדולים אמר לו שהרשע ימ"ש הוא קליפה מאוד קשה, ושלא יסתכן בנפשו. כד. אחד מן המסמכים שיצא לאור:

מסמך 671

מצב הנקור בארצות הברית

יהודים יקרים משיח צדקנו מחכה לנו שחזור בתשובה ויבוא אלינו במהרה. בית דין צדק מירושלים החליט שכל אלו שרוצים לקבל סמיכה על נקור בתור מנקר ממחה שאפשר לסמוך עליו, עליהם לעמוד לבחינה לפני הרבנים הגאונים הרב הגאון רבי מרדכי מלאכי שליט"א ולפני הרב הגאון רבי ברוך מייזליש שליט"א ואחרי אישורם בבתימית ידם יתנו הבד"צ הסמיכה שלהם.

ידידכם הק' הדל שבין ישראל ולזמן ברויזל

ירחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמער שנת תרצ"ו, בעת ששמש ברבנות כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבנו יואל מסאטמער זצ"ללה"ה. והופיע על ידי הרה"ג מוהר"ר שמואל שווארץ זצ"ל בן בנו של הקול אריה זצ"ל, והיה בן בית אצל רבנו הקדוש מסאטמער ז"ע ולא עשה שום דבר קטן או גדול בעיר בלתי הסכמת רבנו זצ"ל

לקט שנת ו' גליון ב' ששנ"ה

לאפרושי מאיסורא סימן י"ט

להתודע ולהגלות להעומדים על הפקודים להשיג בעניני נקור כי השמנונית

שעל הפכד הוא אסור מדין חלב גמור דמלבד מה שמבאר בספרי נקור: דבאותו צד שהמקרה תלויה בה חלב הדבוק שם הוא חלב של היתר שבקובה שאסור, עוד נפרש ונצמד שם מחלב שעל בית הכסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור ועגוש כרת ר"ל, ויען כי הכותב דבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום אסור בשמנונית הפכד אפילו מטעם האי ומילתא דשכיחא שהנשים לוקחות מהדקות הראה והפכד מחבר כמות שהוא ולא פולי עלמא דיני גמירי, על בן צריך לעורר ולהזהיר על זה להסיר המכשלה הזאת מקרב ישראל. עוד צריך להזהיר על מה שקרוב להפסד כמה ששכיח שבהריאות מן הדקות נשאר שם מהחצר הפכד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרוימים וקרום א' שלצד הפכד אסור משום חלב הקרב המנח עליו ובקל יכולין לבוא לידי מכשול בזה, מחמת כי שכיחא מילתא ולא פולא עלמא דיני גמירי, על בן חוב על המשגיחין לקיים מאחז"ל חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתקן.

גם בענין הפכד הלבן הנקרא ווייסע לעבער שמבאר בספרי הנקור שלא לבשולו מחמת חוטי הדם הקרובין בה כי אם לנקרו תחלה ואחר כך לצלותו דאם נשאר איזה חוטי דם, נורא משאב שאב ואחר כך מי שרוצה לבשולו הרשות בידו, והנה הרבה טבחים מוכרין זאת בשם גראשיצל או פרעזיל בלי שום נקור ובלתי הודעה להבחין בין צלי לבשול, על פן גם בזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עינא פקוחא להשיג על זה.

ישראל ליושנה, והעצה לזה לעשות מיד תיקון גדול בהעמדת מנקרים ומשגיחים יראי השם שיהיו בקיאים הדק היטב בכל הלכות ומלאכת ואומנות הניקור בדרך המקובל דור אחר דור.

ומה מאוד יכאב הלב בראותי אנשים חרדים מדקדקים בקלה כבחמורה ומתרחקים מצ"ט שערי היתר שלא לפגוע בשער אחד של איסור נכשלים בשגגה בלי יודעים באיסור חלב החמור מאוד. - תקותי חזקה שתעשו כל מה שביכולתכם לעשות להעמיד מצב מעמד הניקור על כנה הראשון כמו שנהגו בימים הקדמונים שהוא הוא הדרך המקובל דור אחד דור עד לראשונים והאמוראים והתנאים עד משה רבע"ה שקיבל כן מסיני בלי שינוי כל דהוא. - זכות הצלת הרבים ממאכלות אסורות בפרט איסור חלב החמור (שעושו בכרת רח"ל) יעמוד לכם שתוכלו להוציא את הדבר מכח אל הפועל להעמיד הדת על תילה ותשרה שכנינה במעשי ידיכם ותזכו לכל הבטחות והיעודים המוזכר במדרשים לשופטי העם ומנהיגיו אתם וזרעכם וזרע זרעכם עד עולם כמבואר בר"ח שעה"ק פי"ב בשם מהר"י אבוהב זצ"ל, וזכות פרישת ממאכלות אסורות נזכה כולנו במהרה לגאולה האמיתית בביאת משיח צדקינו בב"א.

הכו"ח מתוך צער ובטחון

ברוך מרדכי מייזליש

מנקר ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד. קבלתי קבלה על ניקור חלקי אחורי והקדמי והפנים עוד לפני ארבעים וחמש שנים מאת המנקרים המומחים הרב ר' ראובן קלפוס בן הגה"צ ר' צבי קלפוס זצ"ל ומהרב ר' אברהם בן ציון מייזליש זצ"ל שהם למדו וקבלו קבלתם מראשי המנקרים הצדיקים הר"ר ברוך ברוורמן זצ"ל ומאת הרב הצדיק הר"ר אלטער מנדלסון זצ"ל בשנת תרפ"ג בירושלים עיה"ק שהם שימשו בתור ראשי המנקרים עוד בזמנם של הגה"ק מרן רבי שמואל סלנט ז"ע והגאון הקדוש רשכבה"ג מרן רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל.

"להשפית עצת ה'מן עמלק אשר קרף בדרך" בגימטריא (2689) כמנין "אמר רבא מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". עם האותיות (57) ועם הכולל (1).

מכתב שקבלתי ממחותני ה'קר הגה"צ רבי משה אליעזר פאפער שליט"א.

שאלה 15

האם יתכן שיהודים יראי שמים אוכלים חלב שאסורו קרת דאורייתא רח"ל?

התורה הקדושה אומרת לנו מי יאכילנו בשׁר

"מאין לי בשׁר לתת לכל העם הנה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשׁר ונאכלה. לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הנה כי כבד ממני. ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי תן בעיניך ואל אראה ברעתי" (במדבר פרק יא יג-טו)

סודות חדשים שנתגלו - הבית ישראל זי"ע מציל את אחינו בני ישראל בארצות הברית מאכילת חלב דאורייתא

ה'שונות ששולחים צריך לכל בהמה להיות 10 לשונות, וצריך לי מסמך בו רשום פמות ה'שונות ששלחו. - בדרך צחות אמר: ידוע מחכמינו זכרונם לברכה "כי משמש ב'ד' לשונות" ואלו באמריקה, "קוה" (פרה) משמש בצורה לשונות... ואני מוסיף, כאן בארץ ישראל "קוה" משמש ב-27 לשונות... פשוטים כמה כותבים בעתונות על הסרת הכשרים מחניות שתפסו שהבשר שלהם בא מהערכים בשר שחור. ולדאבוננו זה מה שאנחנו אוכלים, האם זה חדוש שכל יום פאים מכתבים מועד הרבנים על 'תומים ואלמנות ? רח"ל.

מסמך 571 ברוך מרדכי מייזליש שליט"א

הרב מייזליש הוא מנקר ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד.

כ"ה, בחג הפסח שנת ה' תשמ"ג לפ"ג נזדמן לי לחוג את חג המצות בארצה"ב בעיר ברוקלין נוא יארק.

ביום א' דחוו"מ ביקרתי בק"ק קרית קאשוי אשר בבעדפארד היללס נוא יארק אצל הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאשוי יע"א, והראה לי הגה"צ אבדק"ק קאשוי שליט"א הרבה חתיכות בשר שקנו באיטליזים חרדיים שבוייליאמסבורג ובארק פארק ועוד בחזקת מנוקר נמלח והודח ומוכן לאכילה, ונשתוממתי על המחזה הנורא שנתגלה לעיני וכמעט לא ראיתי כהנה בכל הארצות שביקרתי למען הדרוש והחיקור במצב הניקור, וגם במקומות שמצאתי הזנחה מרובה בענין ניקור החלב בכולם לא הי מצב ירוד בענין הניקור כזה, והיות שמצאתי חלבים שונים על אותן החתיכות, על כן אפרטם כאן אחת לאחת מה שראיתי בעיני אז ביום א דחוו"מ פסח תשמ"ג בקרית קאשוי:

מצאתי על הבשר שנמכר מוכן לאכילה:

א. הרבה חלב על דיקע טענדערליין מחלב הכליות ממש שאסור מן התורה ועושו בכרת רח"ל, וגם מחלב הקרב היה מונח עליו. ב. ראיתי כמה חתיכות גדולות הנקרא בספרי ניקור (ובא"י) טריפה קאלנער והיה עליו ומתחתיו חלב שאסור מן התורה. ג. מצאתי הבשר שבין צלע י"ב לי"ג שלא היה מנוקר והיה שם חלב. ה. מצאתי קצה הצלע הי"ג (הסחוס). ו. מצאתי סחוס החזה (מכמה חתיכות) שלא הוסר כראוי. ז. מצאתי שנשאר קצת מהקרום שעל היותרת (לצד הכבד). ח. נשאר קרום הכסלים שהוא מחמש קרומים המוזכר בחז"ל. ט. חלב שעל השפונדר (שתחת הקרום). י. חלב שעל הריפאלע מצאתי עליו בשפע. יא. חוטי דכפלי שבין הצלעות. יב. סחוסים של צלעות י"א י"ב (כלי ניקור). יג. חלב הקרב שבין הריפאלע לבין היותרת (עין אורחות חיים). יד. שומן שעל הצלעות בכל השטח שתחת הטרפוש. טו. מצאתי שלא הוסר הקרום העב היוצא מבשר האדום (הריפאלע).

היוצא מכל הנ"ל כי הדברים מוזעזעים עד מאוד בראותי הצד השהו שבהם כי הקצבים שעסקו בניקור חתיכות בשר שהראו לפני אינם בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבעי, ומה שעושים הוא להוריד הקרום לבד כל אשר יעלה על המזלג (וגם בזה מניחים שריים), אבל חלב הכסלים והכרס ועוד ועוד לא מנקרים כמעט, וגם חלב הכליות משאירים וכן כל הנ"ל.

אנא עוררו נא! התעוררו נא! חוסו ורחמו על אחיכם בני ישראל והצילו אותם הצלת הנפש והגוף החזירו את עטרת קדושת

קדושת שמו תפארתו מו"ה רפאל בלום אבדק"ק קאשוי שליט"א והגליל.

אחרי השתחואה מול הדרת גאוונו וקדושו הרהבתי בנפשי עזו לבוא ולהציע מול הדרת גאוונו שליט"א את אשר עם לבבי.

אני כותב את המכתב בלשון אידיש, [כאן מובא תרגום ללשון הקודש] כמו שדברתי אתכם בטלפון, ובוזה אוכל לקיים שני מאמרים.

א. כל שיש "בידו" למחות וכו'.

ב. מאמר הנביא "קרא בגרון אל תחשך כשופר הרים קולך" וכו'.

האמת, בשעה שאני הולך לקיים את מאמר הנביא – עובד הבעל דבר וגורם כל מיני עניינים שלא אוכל לדבר, ואיני יכול בכלל לדבר, כמו שבכמה חודשים האחרונים איני יכול כלל לדבר ל"ע. [ואני צריך ללכת לרופא של פיתוח קול] וכשהקב"ה עוזר לי, ואני יכול כבר לדבר ב"ה, איני יכול לדבר אתכם בטלפון, היות שהתקשרתי כבר הרבה פעמים ולא ענו לי, וחשבתי שאולי מן השמים מעכבים אותי שלא אוכל לדבר בטלפון, כדי שאכתוב זאת ואז זה ישאר לדורות.

הענין שאני כותב עכשיו, זה נוגע אך ורק לכ"ק הקאשוי רב שליט"א, וילידיו ולנכדיו שיחיו.

איני הולך לכתוב עכשיו ממצב השחיטה, בגלל שהדבר ידוע מזמן שמצב השחיטה כבר אינו כשהיה, ממש בחינת פשיטת הרגל. רק ברצוני לכתוב רק מעניין העופות שהקאשוי רב שליט"א בכבודו ובעצמו וילדיו ונכדיו אוכלים זאת שנה אחר שנה, ואין פוצה פה ומצפצף.

כבר דברתי כמה פעמים עם הילדים שליט"א, ועם עוד כמה אנשים מהעיר קאשוי, בענין מצב השחיטה.

מופיע כמה פעמים בש"ס ובשו"ע – שכל דבר שהוא מותר בדיעבד הינו אסור לכתחילה, (עיי' נדה דף ח' או ט', שו"ע או"ח ה' חוה"מ, אולי תקי"ז, או תקי"ח, סימן נ"א, וסי' רנ"ו או רנ"ח בב"י, וביו"ד דרכי משה סימן ע' או ע"א, [אין הזמן מספיק לציין בדיוק המקורות] דהיא דרגיל לעשות כן, הוי דיעבד דינו כלכתחילה, ואסור.

ובדיוק השבוע נזדמן לי לשמוע ווארט מהרה"ג ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שהלך לבית השחיטה בסקרענטען והיו שם עמו כמה מתלמידיו, והיה שם כמה שאלות להלכה בענייני השחיטה, ותלמיד אחד ראה שמשליכים את הבשר שהיה בו שאלות, ואמר לר' משה - הרי זה כשר בדיעבד, ומדוע משליכים את זה, וענה לו ר' משה מי רוצה להיות יהודי בדיעבד?

השמלה חדשה (בסימן א') מביא את הגמרא בחולין (כח ע"א): "רבי אומר "זבחת כאשר צויתך" (דברים י"ב כא) וכו'". [ועיי' סוף מסכת חולין].

ובמטה אשר (שם סעיף ב') בא"ד וז"ל: יש מקומות מבלי משים, ואין תוכחה, וכו' עוד שם בשם פרי תואר, ומה גם כי ירבו עליו הזבחים, קים לי בגויה דלא רמי נפשיה למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ה' וכו'.

איני רוצה למנות את כל הבעיות שעלולים לקרות בשעה ששוחטים מהר, אפילו אם שוחטים רק 400 עופות לשעה, וכל

מכתב שנתקבל מהגה"צ רבי משה אליעזר פאפער שליט"א רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב בני ברק.

דברים המובאים להלן נכתבים במהירות כדי לקיים דברי הצדיק מחותני פ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א בבריאות גופא ונהורא מעליא בס"ד ונחת לרוב מפל יוצאי חלציו, כולם אהובים וכלם ברורים בלי עין הרע וכו'.

משה אליעזר פאפער, רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב, בני ברק

העליתי עד כאן עניינים השכיכים למחבר הרב הגאון מרדכי גבריאל מלאכי זצ"ל.

מקדמא דנא ימים טובא עברו פחמש עשרה שנים ויותר בעת למדו שעורים פסדרם עם דיוק הדין והלכה למעשה, הלכה למשה מסיני, ומעשה רב איש מפי איש עד משה רבנו עלי השלום.

פידוע מדברי הרמ"א בהלכות טרפות, וזה לשונו: "ודברים אלו אי אפשר ללמד דרך הכתב על ידי למוד אלא לפי נסיון המעשה שהיא על ידי למוד איש מפי איש בראיה ממש", עד כאן מתוך דברי לשונו הקדוש.

מענין לענין באותו ענין ספר לי רב הגאון הנ"ל כמה פעמים וכן הנה המעשה ממש כלשונו: כמה שבועות לפני פסח קבלתי הודעה שהצדיק הקדוש הבית ישראל זצ"ל"ה קורא לי, נסעתי לירושלים עיר הקדש וקבל אותי בחביבות, ואחרי דרישת שלום, אמר לי בתקיפות: אתה יודע באמריקה אוכלים יהודים יראים חלב שהיא דאורייתא רח"ל, ומבקש אני אותך שתסע לשם ותתקן את הענין על צד היותר טוב. אמרתי, רבי, הרי פסח פא, ומשמש אני כרב בתל אביב ואלפי אנשים באים אלי למכור חמץ. אמר לי, למכור חמץ יש הרבה רבנים שיכולים, אבל תקון חלב דאורייתא ה' ירחם, רק אתה יכול. על פן עזבתי הכל ונסעתי בדברי קדשו, וכן הנה שפל ארצות הברית אכלו חלב ולא ידעו בין ימינם לשמאלם, וברוך ה' ידוע והתפרסם בכל ארצות הברית התקונים שתקנתי בענין הניקור של חלב דאורייתא. [וידוע שעשרות אלפים יהודים שומרי תורה ומצוות הפסיקו לאכול בשר בהמה, וגם הגאונים הצדיקים יצאו במחאה נגד מאכלי החלב – וידוע שכ"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג אסר לכל חסידיו לאכול בשר בהמה, והאדמו"ר מקאשוי זי"ע, אמר שלא יהיה בשר בשר עד ביאת המשיח, ובמכתבו לכל חסדיו כתב לא לאכול לאכול בשר בהמה, ולהבחיל"ח האדמו"ר מוויזניץ מאנסי גם אמר לחסידיו לא לאכול בשר בהמה, ועוד כשלישים צדיקים עוררו על זה, ורצו להרוג את כולם פידוע, ונדפס בספר קול השוחטים ו' חלקים באריכות].

מכתב לכ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

ב"ה יום ד' לסדר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" חודש אדר תש"נ לפ"ק ברוקלין נוא יארק.

אל מקור החכמה והתבונה, אב לחכמה ואם לבינה, עובר בעמק הלכה המצויינה, חלציו כגבור מזויינה, רבא דעמא מדברא דאומתא, ה"ה האשל הגדול אדיר בלבנון, בצל שדי יתלונן, הרב הגאון האמיתי רשכבה"ג מופת הדור המפורסם בכל קצווי ארץ מאיר לארץ ולדרים, בחבוריו היקרים, כבוד

איזה פנים יש לנו אם כזה שחיטה? שעל ידי כך אנו שוחטים את ילדינו, וכי עם כאלו פנים אנו יכולים לילך לקבל פני משיח צדקינו? וכי לזה התכוונו רבותינו הקדושים? זה מה שהכניסו לנו רבותינו?

החת"ס הקדוש לימד אותנו "חדש אסור מן התורה", וכי השחיטה ששוחטים את העוף והגוי אוחו את העוף בשעת השחיטה, אינו דבר חדש?

והמהירות, ששוחטים כל כך הרבה עופות במעט זמן, אינו חדש?

הרי כתוב בתורה "כאשר ציויתך!!!"

אין בידינו עצה איך להתמודד עם זה, רק לעשות כמו שזקנינו היו עושים! - לאחוז את העוף ביד, ולשחוט במעומד ובזריזות, והשוחט צריך שיהיה לו גיבוי מספיק למה שהוא עושה.

אני מסכים לבוא אליכם ולסייע בידכם להקים בית שחיטה מהודר כמו שראינו אצל הדורות הקודמים.

וה' יהיה בעזר כבוד תורתו הרמה להציל את כל היושבים תחת דגלו מכל מכשול, ובפרט בענין אכילה כמבואר ברמב"ן וברמב"ם ז"ל, וצריך האדם להיות נזהר מאוד מאכילת איסור או ספק איסור.

ומאורה אנכי לכ"ק ולכל ביתו שמחת פורים, ונזכה לשמוע מהרה בשורות טובות ומנחמות ציון וירושלים ואומר בזה שלום ידידו אוהבו הנאמן.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו

נ.ב. שלחתי מכתב נחוץ בענין פקוח נפשות לפני כמה שבועות, גם כן שלחתי אחר כך פאקס הסבר על התשובה ועדיין לא קבלתי תשובה על זה.

שאלה 16

מנין לרב כל כך הרבה אמיץ, ואיך לא מפתח מהכנופיות המסכנים שעליהם אמרו חז"ל טוב שבטבחים שתפו של צמלק?

ומובא בספר "אהבת חיים" להמקובל הצדיק הנסתרי רבי חכם מנשה ז"ע בפרשת "שמני" שהביא בשם אחד הצדיקים - שמי ששומר את עצמו ממאכלות אסורות מוכרח שייעשה לו נס למעלה מדרך הטבע. - ולעניות דעתי זה ברור שזוהי מדה כנגד מדה שצפה את יצרו מלאכל כדרך הטבע כך השית"ת מכופף הטבע בפניו.

אמרנו למעלה ארור המן בגימטריה ברון מרדכי ובגימטריה בשר [גימטריה שנותיהם של האבות הקדושים תק"ב - 502].

ובזה אפשר לפרש דברי השו"ע (אורח חיים סימן תרצה ב'): חב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי: הגה ויש אומרים דאין צריך להשתפר כל כך אלא שישתה יותר מלמודו (כל בו) ויישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן

שכן כאשר שוחטים 600 עופות לשעה ויותר, רק ברצוני לומר שהלואי שהשחיטה תהיה כשירה בדיעבד בצירוף של שעת הדחק והפסד מרובה, ואם זה היה כשר בדיעבד לא הייתי כותב את כל המכתב הזה, אבל יש מצבים שבוודאי מתעוררים שאלות מדיני חמשה הלכות שחיטה, שעוברים בשאט נפש עליהם בגלל שיקולים של פרנסה, והרי יש לנו את הכלל של ר' זירא כיון שעבר ושנה נעשית לו כהיתר, ובחובתי לכתוב זאת כדי שירד ממני האחריות של "כל שיש בידו למחות" שמונח על גבי, ועל ידי המכתב הזה זרקתי את האחריות על גבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שדבריו נשמעים בכל העולם, ואני את נפשי הצלתי.

והדבר ברור אצלי כשמש, שכ"ק הקאשוי רב שליט"א עם ילדיו שיחיו, שהם מדקדקים בכל עניין, ושכל מצווה תהיה בכל דקדוקיה ופרטיה, בפרט בהלכה למשה מסיני כמו תפילין, ומי מדבר מאתרוג שמביאים לכם כל כך הרבה אתרוגים כדי לבחור את המהודר, ויש זמן לכל ענין, אבל כשזה מגיע לשחיטה אזי יושב הבעל דבר, ואינו נותן לעשות דבר, לבעל דבר יש את הפטנטים שלו איך להפיל את האדם - בטענה שהרי אני בעצמי עומד בשעת השחיטה ובודק, מה אני יכול לעשות יותר מזה, זה הרי לדאבונינו רחוק מלהיות מספיק, ויש רק עצה אחת שלא להיכשל, כמו שהמחבר בעל "שמירה טובה" כותב: שאין מי שיוודע מהנעשה בבית השחיטה למעט מהשוחט עצמו, שהוא שוחט הרבה שנים עם הרבה ניסיון.

והדבר ברור אצלי שאם אחד מילדי הקאשוי רב היה מקיים מאמר חז"ל "תלמיד חכם צריך שילמוד כתב שחיטה ומילה" והיה שוחט בעצמו, כל העיר קאשוי לא היו מכניסים בשר אפילו בשר עוף. חוץ אם היו מקימים בית שחיטה מהודרת כמו שצריך, עם כל ההלכות.

איני רוצה להאריך יתר על המידה, וכשיבוא הזמן אי"ה אני אסביר לכ"ק פנים בפנים.

ויש בידי עצה קלה לבני קאשוי שליט"א, אפשר לקנות בית שחיטה לא רחוק מהעיר, ואפשר לקבל זאת מאד בזול, וכל אחד שרוצה לאכול משחיטה כשירה ישלם \$2000.

הגמרא אומרת שלביאת המשיח יזכו אחד בעיר ושניים במשפחה, וידוע מהספרים הקדושים שעניין השחיטה הוא אחד מהגורמים הגדולים ביותר שמעכבים את הגאולה, ואיך אנו רוצים לקבל פני משיח צדקינו עם שחיטה כזו? (ראה בספר דרך הנשר, ברית מטה משה על הגש"פ ועוד).

וידוע שהבעלזער רב ז"ע אמר בביהמ"ד מאה שערים, בשנת תש"ד פרשת ויקרא, אחרי שכלל ישראל עברו את החורבן הגדול לדאבונינו (השוואה), צריכים לחנך את הילדים ולהכין את הדור לקראת ביאת משיח צדקינו, שלא נתבייש בעת שיגיע, ולכן כתוב ויקרא בא' זעירא, שצריך לחנך את הילדים הקטנים.

ואמר שני עניינים שצריכים להקפיד עליהם, טהרת המשפחה, וכשרות, אלו היסודות שצריכים להתאמץ עבורם.

ארץ ישראל שלא יגיע לשם השואה הי. והלכו אליו רבי יהודה צדקה ז"ע (ראש ושיבת פורת יוסף) ועוד גאונים עד שהצריך להספיק - ובתנאי שלא יגלו. ומקאן רואים עד כמה גדול כוחו בשמים.

כה. הערה המקובלת האלוקי רבי מרדכי שרעבי ז"ע - אמר עליו - שהוא ראש הל"ו צדיקים נסתרים - ובזמן השואה הנוראה גילו לכמה צדיקים מהשמים - שחכם מנחם מנשה ז"ע [עם עוד כמה צדיקים] בתפילתו המיוחדת יגן על

מה דעת הרב, האם כולם יזכו לקבל פני משיח צדקינו, והאם יש לנו מה לעשות כדי, כן לזכות?

האמוראים הקדושים על ימי הגאולה, והסתרת פנים
 כתב הספורנו: "אוי מי יחיה משומו קל" (במדבר כ"ד כ"ג) – כענין שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (בסנהדרין צ"ח ע"ב): אמרו האמוראים הקדושים: "ייתי ולא אחמיניה" – כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באתו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פרשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה בעקבא דמשיחא, ולרב קדשתם ידעו, שלא יהיה בהם כח לסבל זאת, וזה שאמר הכתוב: "אוי מי יחיה משומו קל" – וי לצרה! לאלו שיחיו בדור הזה... אלו שיחיו בדור ביאת המשיח – וי להם! מפני שלא תהיה להם אף זכות להגאל רק משום כבוד השם יתברך

עוד אפשר לפרש: "מי יחיה משומו קל" על דרך שכתב הספורנו, שהוא כענין שאמרו "ייתי ולא אחמיניה" – שראו שפלות המצב של הדור האחרון, ואם כן באיזו זכות ישראל נגאלים? ועל זה מתרץ, הלא הוא דכתיב: "וסלחת לעוונתי כי רב הוא" כי גדול הוא יתברך, בשביל כבוד שמו יתברך... וכמו שנאמר: (ישעיה פרק מח יא) "למעני למעני אעשה פי איך יחל וכבודי לאחור לא אתן".

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בלבד יזכה להיות בין הזוכים

איתא בפרוש הרשב"י דמסכת עדיות, ומבאר גם כן במדרש: גם לעתיד תהיה מפת חשך כמו שהיה במצרים, ויהיו אנשים שאינם ראויים לראות בגדל הטובה וגם יוליכו את ישראל שנית במדבר הזה, ויהיה שם הברור, ומי שאינו ראוי – ידחה חלילה. על כן על כל איש ישראל לחשב בנפשו באיזה מצב הוא עומד, כי הרי באמת כל אחד מלא הוא בעוונות ופשעים ואין איש יודע איזו תנועה חשובה יותר לפני השם יתברך, וכל אחד צריך לירא, מי יודע האם יזכה הוא ויהיה בין ההולכים, כשיצוור השם יתברך, ותהיה הגאולה השלמה, וילכו לקבל פני משיח צדקנו, וכל הנחמות המפרשות בתורה הקדושה ובדברי חכמינו, זכרונם לברכה, תתקיימה, ויקבל על עצמו לעבוד את ה' ביראה ולהרבות במצות, וירחם עליו ה', שייזכה להיות בין הזוכים, מאותן אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו, ויתקן הכל לעשות תשובה שלמה עוד קדם הגאולה. (חד"ת תש"ז, עמוד ק"ג).

משה רבנו בא בגלגול אחת לחמשים שנה, כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל

בספר הקדוש זוהר חי בראשית (על הזוהר בדרך כ"ה ע"א בדיפי הספר ד' צ"ו) מהגאון הקדוש מקמארנא זי"ע, וזה לשונו: "שהערב

לברוך מרדכי (מהר"ל). - שעל ידי שתית היין מתגלה הדעת האמתית כמו שאמרו חז"ל נכנס יין יצא סוד, ואז רואים האמת לאמתו וזוכים לקיים ולא יבוש מפני המלעיגים עליו, ומגלים האמת, מי הוא ההמן האמיתי ומי הם שלוהיו אנשי הערב רב וזה נחוץ שאם לא מגלים את ההמן ח"ו הקב"ה שולח המן חייוני רח"ל כדגמת האירני שאמר על עצמו שהוא המן האמיתי. ועוד על ידי שתית יינה של תורה שהוא הזוהר הקדוש זוכים לומר את האמת בלא מורא כדאמרו בזוהר פרשת תזריע (מ"ו ע"א): אמר לון ההוא בר נש, בקיטרא דעיטא חד אתיתון גבאי, ודאי לא אתון אלא מאינון דדיריהון בבי רבי שמעון בר יוחאי דלא דחלין מפלא [ביאור: אמר להם אותו האיש, בקשר של עצה אחת באתם אלי, ודאי אינכם אלא מאותם שדירום בבית רבי שמעון בן יוחאי, שלא פוחדים מהכל]. אי בני דאתיין אבתראי יקטרגו בכו, איך מלייכו באתגלייא. [ביאור: אם בני שבאים אחרי יתקוטטו עמכם על שבזיתם אותי, איך היה דבריקם בגלוי ולא נתתם לבככם לירא מפני שהם חכמים גדולים?] אמרו ליה אורייתא הכי הוא, דכתיב, (משלי א) בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר. ומה אי במלי דאורייתא אנן דחלי מקמך, הא נשתכח בכסופא קמי קדשא בריך הוא. ולא עוד, אלא דאורייתא בעי צחותא. [ביאור: אמרו לו, התורה כך היא, שכתוב (משלי א) בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר. ומה אם בדברי תורה אנו פוחדים מפניך, הרי נמצא בבושה לפני הקדוש ברוך הוא, ולא עוד, אלא שהתורה צריכה צחות, כלומר שיהיה אדם תוכו כבדו ולא יחניף לשום אדם בעולם מלדבר את אמת התורה בגלוי]. וכל לומדי הזוהר הם נמצאים בבית מדרשו של רבי שמעון בר יוחאי ומקבלים יראת שמים ולא מפחדים בריה בעולם ואומרים את האמת, ומי שרגליו עמדו על הר סיני ולא פחדו מפני האש הגדולה גם היום מוכנים למסור נפשם על השם יתברך ותורתו ובגלל זה הזוה"ק מביא ומזהיר אותנו 172 פעמים [בגימטריה עק"ב, וכמוכא בעץ חיים שבעקבתא דמשיחא יפשוו בחלב באחוריים שהוא אסור פרת, "עקב" עקבתא דמשיחא, ועוד שדרקם לנשף בעקב], להתרחק מן הערב רב, שאומרים על בשר חלב שהוא בשר כשר.

ובספר אור המאיר מרחיב לבאר, את פונתו של אחרונשו הרשע, (שמות מגלת אסתר) וז"ל: "משתה שבעת ימים - כלומר משתה כזה שיש להם אחיזה בז' הפכיים, ועל כן נתחכם לבל תהיה להם ארוכה למחלתם, ונתייעץ להחטיאם במאכלות אסורות ויין נסך פנודע" ע"כ. ומדויק בלשונו שעל מאכלות אסורות אין "ארוכה למחלתם" ה"י.

שאלה 17

כו. ובזוהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני. וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתפקלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שיוודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רוי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד פאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתפללא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתידי לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של

הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הביאור מהפירוש מתוך מדבש].

וממשיך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתעצבים בתחתית החר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והנה מקצת מהעם שהיו ששים ושמוחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזוהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא

של כסיל בחשך הולך, כמו שעשה הטמא והארור, שהטעה את כל העולם בדרכים מרורות פלענה, וכן בכל דור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבנו בכל דור ודור כמו מן האר"י ורבי ישראל בעל שם טוב וכן בכל דור צדיקאי, שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל וכל זה מבאר (בלקוטי תורה להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן) למעין בעינים מאירות, עד כאן לשונו. (זוהר חי בראשית ד' ק"ג).

איתא במדרש תנחומא (פרשת בהקותי סימן ג): "רבי אלעזר אומר אם אין עושין תשובה מעצמן, הקב"ה מעמיד עליהם מלך רע, שגזרותיו קשות כהמון, ומשתעבד בהן, ומתוודך כן עושין תשובה, שנאמר (ישעיהו נט): "פי יבא כנהר צר רוח ה' נוססה בו באותה שעה וכן לציון גואל" ע"כ.

ובדורינו אנו העמיד לנו הקב"ה את מלך פרס – 'איראן', ימח שמו ושם זרעו ורופה לכלותינו. [ושמו "המון" כן אמר לבד

רב היה חלק הרע של משה, ובכתבי האר"י שער הפסוקים כתוב, דמשה רבנו ע"ה אחוז בדעת דקדושה וכנגדם הערב רב בדעת דקליפה, ולכן חשב שיכול לתקנם ולהעלותם לקדושה] ומשה רצה לתקנם... ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב... ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב, ומשה בא בעבור ובגלגול - אחת לחמישים שנה, שלא יטעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונות... עד כאן לשונו הקדושה. (מבאר כן בזה הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם מהזהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודיני שקר וערב רב ע"ו שם)

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב, ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקלקלות, הנהר מן היעוצף לפי דרכו, שתלך בדרך החדשה לבנות את כל התפלה והמצוות בסכליות

ט. מגילת אסתר מגלה לנו, ששורשי עמלק השונא ההיסטורי לעם ישראל, נמצאים דווקא בפרס. כזכור, המן העמלקי היה פרסי, וגם אחשוורוש הפרסי עפ"י חז"ל רצה לא פחות מהמן לחסל את כל היהודים בעולם (ר' משל התל וההר"ן בגמרא מגילה י"ד ע"א. כמו כן חז"ל מספרים שכשומר לאסתר המלכה "עד חצי המלכות" הוא התכוון עד לבקשת המשך בניית בית המקדש, שהפרסים הורו להפסיק את בנייתו באותה תקופה, משום שאחשוורוש היה מוכן לעשות הכל - חוץ מזה).

אמנם עשרת בניו של המן נתלו, אך זרעו של המן לא חוסל (וכמו שזרע עמלק ממשיך להתקיים עד ביאת גואל דק), וכמו ש"מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" (מסכת סנהדרין דף צ"ו ע"ב), כך גם צאצאים אחרים שלו, מן הסתם, המשיכו להתקיים. חז"ל מספרים במדרשים השונים על מגילת אסתר, שרבים מהעמלקים שבאותה תקופה הסתירו את שנתם ליהודים ועשו את עצמם כאוהבי היהודים (כמדומני שזה מובא בדברי חז"ל על "ירובים מעמי הארץ מתיידיים"), אך נשארו בסתר אנטישמים עוד יותר, ומן הסתם הרימו את ראשם בהמשך הדרך. אגב, מעניין לציין שבקובץ "ירגון יעקב" היתה בעבר התייחסות לנשיא איראן הנוכחי אחמדי-ניז'אד כאותו המן שחז"ל אומרים שעתיד לקום באחרית הימים, אם עם-ישראל לא יעשה תשובה.

הגרעין האירני:

נשיא אירן אחמדיניג'אד

אלסקה אקספרס: הרעיון שנתן נשיא אירן השבוע להגלות את היהודים ל... אלסקה אינו חדש. הוא הוצע בימי השואה ודוקא ב...ושינגטון

לזכותו של נשיא אירן יאמר שהוא אינו נוהג לשמור דברים בבטן. בנאום חגיגי שנשא במסגרת ועידה שנערכה בטהרן בחדש אוקטובר תחת הכותרת "עולם ללא ציונות" הצהיר האיש בפשטות: "את ישראל צריך לחוקק מעל המפה". אם בתחילה היה מי שחשב שמדובר בפליטת פה מביכה של פוליטיקאי טירון, בא מחמוד אחמדיניג'אד והראה לכולם שהוא מתכוון בדיוק למה שאמר. בחדשים האחרונים חוזר נשיא אירן ומשמיע שוב ושוב את הגיגיו האנטישמים קבל עם ועולם. לדידו השואה אינה אלא מיתוס שהיהודים בדו מלבם, מדינת ישראל עתידה להשמד בנשק גרעיני אירני במסגרת מלחמת התרבויות הקרבה ובאה בין העולם המערבי לבין האימפריה האסלאמית שיעודה הוא "לשלוט בכל פסגות ההרים של העולם" כלשונו של השליט מטהרן ואילו את היהודים – יש להניח שכונתו למעטים שישרדו את האפוקליפסה האירנית המתוכננת - יש לשלוח למקום אחר. לאן בדיוק? לנשיא האירני יש שפע של הצעות מקוריות. מבחינתו את היהודים אפשר לשלוח לגרמניה, לאוסטריה, לקנדה ואולי לארה"ב. נכון לשבוע שעבר הצעתו העדכנית של הפרסי המזוקן היא לשלוח את היהודים דוקא ל...אלסקה.

כה. ועיין מהרש"א בחידושי אגדות יומא (פ"ו ע"א) על הפסוק כי אנכי בעלתי וגו', שכולם יחזרו בתשובה על ידי שיעמיד הקב"ה מלך כהמן ומחזירן למוטב, עיי"ש.

כט. בשיעור המוקלט פרשת ורא, של כבוד הרב שמעון דהן שליט"א, הוא אמר בין שאר הדברים, כשהזכיר את נשיא אירן, ששמו עולה בגימטריה כשמו של הצורר העמלקי מפרס העתיקה, המן הרשע.

עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

כו. תחקיר מיוחד של שופרניזו מגלה פרטים חדשים-ישנים אודות שורשי האנטישמיות האירנית. מסתבר, שאיראן היתה בעלת הברית הקרובה ביותר להיטלר בתקופת מלחמת העולם השנייה, ואזרחיה ממש סגדו לצורר היהודים אדולף היטלר ימח שמו. האיראנים של אז ניסו לעשות את הכל כדי לשכנע את הנאצים להשמיד גם את היהודים שבארץ ישראל. השואה, מסתבר בכלל לא זרה לאיראנים...

התחקיר המעניין של שופרניזו, שמזכיר לנו שלא רק האירנים רצו לשלוח אותנו לאלאסקה, אלה גם "דידינו" מהמערב (אמנם בתור "עבדים", אלא שהבעיה היתה שאלאסקה לא הסכימה שיעגו אליה יהודים, למרות שהיה מדובר בפליטים מגרמניה הנאצית).

לא זו בלבד, אלא שמסתבר גם שעצם שינוי שמה ההיסטורי של "פרס" ל"איראן" הגיע בהשראת הנאצים ותאוריית הגזע הנאצית הידועה לשמצה. ע"פ ספרו של ההיסטוריון האמריקאי אדווין בלאק, השאה הפרסי בתקופת הנאצים, רזה שאח פאהלאבי, כל כך התלהב מתאוריית הגזע, ומעלינות הגזע הארי, שהוא ראה את הפרסים משתייכים אליו, ולכן שינה את שמה של פרס ל"איראן", שם שמשמעותו בפרסית אינו אלא: "הגזע הארי!"

אירן של אז היתה המוקד של כל הפעילות הנאצית במזרח התיכון. יהודי בבל נושאים עימם צלקת קשה מה"פארהוד", אותם פרעות אנטישמיות בחג השבועות 1941, שבהם טבחו הערבים ביהודי בגדאד ושללו את ממונם, בזמן נסיון ההפיכה הנאצי בעיראק. מסתבר שכל ההוראות למה שקרה באותה התקופה יצאו מאיראן, ולאחר שהמרד דוכא, נמלטו מתכנניו - לאירן.

התחקיר המקיף של שופרניזו, מגלה פרטים רבים נוספים על זהותה של אירן של היום, ומזכיר לנו שלמעשה המשטר הידיוותי באירן (שחוסל ב-1979 ע"י המהפכה של חומייני, שהחזירה את אירן לשורשיה האנטישמיים) הוקם רק לאחר שהבריטים פלשו לאירן והקימו את המשטר הזה.

התחקיר גם מזכיר את שלושת דיוויזיות האס-אס הנאציות המוסלמיות של המופתי של ירושלים (שנמלט לאירן, ולאחר מכן לברלין) שנודעו לשמצה בשל מעשיהם הזוויתיים נגד יהודים בתקופת השואה, בעיקר באיזור בוסניה. מתוך 30,000 הרוצחים המוסלמים שהיו בדיוויזיות אלה, היו יחידות שלמות של נאצים-איראניים, שגוייסו בגלוי באיראן.

כפי שאפשר לראות, אכן נושא השואה כלל אינו חדש לאיראנים...

ההערצה המדהימה של האיראנים לנאצים, הביאה אותם לתלות שלטים ברחבי השווקים של טהרן, בתקופת השואה ומלחמת העולם השנייה, שבהם מצהירים מוסלמים השיעיים האנטישמיים של אירן: "בשמיים א-ללה הוא אדונכם, אבל על הארץ: אדולף היטלר (ימ"ש)".

אגב, מבדיקה מהירה שביצעתי באינטרנט גיליתי ברשימת המפלגות הפאשיסטיות בעולם, שבאיראן היו 3 מפלגות נאציות (אפשר לראות את הכיתוב "NAZI", ששתיים מהן על פי הנאמר עדיין פעילות. תשוו את הדגל של "המפלגה הנאצינל סוציאליסטית של איראן" עם הדגל של הנאצים...

ועל זה נאמר, "מה שהיה - הוא שיהיה, ומה שנעשה - הוא שיעשה" (קהלת א,

מתוכו, מרצונו, להשם יתברך, וזה הקרבן הכי הגדול כאמרם ז"ל "רחמנא לבא בעי".

ומוכא בזוהר הקדוש פרשת נח, שאם נח היה מביא קרבן לפני המבול היה השם יתברך מוחל לכל העברות ולא היה מביא מבול לעולם, ואחר שנח יצא מן התבה וראה העולם שמים, עמד וצעק רבונו של עולם מדתך רחום וחנון, איפה הרחמנות שלך שהתרבת ומחמת עולם גדול כזה של 10? ל עמד והקריב קרבנות.

אמר לו הקדוש ברוך הוא רציא שטיא היה לך להקריב קרבנות לפני המבול, ומאריף שם בגדל מעלת משה רבינו שמסר עצמו ונשמתו על כלל ישראל.

כל יום [לערך 10 פעמים ביום] אנהנו מבקשים על בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו, וכל מעלת בית המקדש היא שמקריבים קרבנות וכשמים פן הוא שמתקריבים לה, וזוכים להשראת השכינה. ומעלת הקרבנות היא שאדם מקריב את לבו לה' והראיה ממנחת עני שהתורה קוראת "נפש כי תקריב מנחה לה" שהגם שנותן רק מעט סלת, אך מכיון שזה כל מה שיש לו נחשב לפני הקדוש ברוך יותר מאלף עולות של שלמה המלך ע"ה, שמקריב את לבו ודמו.

ביום ז' אדר ב' יומא דהילולא של הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאלוב זי"ע, עבדתו בעלמא הדין היתה למעלה מדרך הטבע וכל מעשיו היו בלתי לה' לבדו.

הוא הקדוש נולד בשנת תקי"א בכפר סערענטש ונתינתם בעודו ילד כבן שמונה שנים והכרח לרעות את צאן אביו ולפרנס בזה את אמו האלמנה.

ומעשה שפעם אחת אמרו להרה"ק ר' משה ליב מסאסובלי שבעיר הונגריה מצויה נשמה גדולה מאד, והלך לשם וראה ילד שרועה את האנזים של העירה, ומודה לה' ואומר רבש"ע אני מודה לך שנתת לי את האפשרות לרעות את האנזים ושכזה אני יכול לפרנס את אמי העניה, רבש"ע אם היה לך אנזים הייתי רועה אותם בחנם.

רבש"ע חבל שאני לא יודע להתפלל כמו שאר ילדי העירה, אם הייתי יודע להתפלל הייתי מתפלל, אבל רבש"ע יש משהו אחד שאני יודע יותר מכלם, והוא גלגולי ראש, והתחיל להתגלגל כדי לעשות נחת רוח לרבש"ע עד שנתגלגל לידיו של הרה"ק ר' משה ליב מסאסוב.

אם כן שמו הפרטי של הנשיא האירני הוא "מהמוד", תשאירו את ה"מה" ההתחלתיים, ו"ד"י, תוסיפו את ה-מ' השניה ותקבלו 50: כלומר נ', והנה מצאתם ש"מהמוד" הוא בדיוק המן...

אגב, קראתי לפני מספר חודשים חידוש של משהו, לגבי השם השני של הגמד האירני: "אהמדי". למעשה השם "אהמדי נואד" משמעותו הוא נצר למשפחת אהמד, וזה מזכיר מאוד את שם משפחתו של המן, כמתואר במגילה: "המן בן המדתא האגגי" (אסתר א).

ל. וכתוב במדרש שהשם יתברך ענה לנח, אני אמרתי לך לעשות תבה שאני מביא מבול לעולם, היית צריך לילך לצעק ולעורר את האנשים מסוף העולם ועד סופו, היה לך זמן 120 שנה, ולא עשית כלום רק דפקת מסמרות ועצים, ואם באו אליך אמרת להם שאני הולך להביא מבול לעולם, וצחקו ממך, ואתה עוד שאל איפה הרחמנות שלי?

לא. בספרו של האדמו"ר מטאש שליט"א מופיע גירסה שמדובר ברבי לייב שרה"ס זי"ע.

שהוא נכדו – וגם שמו באירנית כף] על פן צריכים אנהנו להתחזק ביותר בענין הכשרות, ולהזהר במאכלות אסורות בכל צד שהוא.

שמעתי מהרה"ג ר' אשר קרויז שליט"א: מעשה שהיה אצל הבית אהרן מקארלין זצוק"ל, שאחד ממקורביו עשה לו טובה מסויימת, ומצד חיוב הכרת הטוב, אמר לו הבית אהרן – שיבקש ממנו איזה בקשה וישתדל לפעול עבורו, ואמר לו שחפץ הוא שהבית אהרן יפעל עבורו – שלא יכשל במאכלות אסורות. נאנח הבית אהרן אנהה עמוקה ואמר לו שזה דבר קשה מדאי לפעול עבורו. [ובאמת כל אחד צריך להתפלל ולבכות על זה, ואם אין אני לי מי לי] ובזכות זה של אכילת כשר נזכה להנצל מפל צרה חס ושלום ובמהרה נזכה לגאולה שלימה אמן.

שאלה 18

זכינו להתעורר ולהתחזק היום הרבה ואנחנו שואלים מכבוד האדמו"ר שליט"א מה העצה לבקש ולזכות לרחמי שמים עלינו?

בפרשת ויקרא כתוב – א' ועירא, שעם כל גדלותו של משה רבנו ע"ה הקטין והנמיך עצמו ולא החשיב עצמו לכלום.

וכתוב במדרש שהרי הקב"ה אמר למשה רבנו ע"ה לכתב אלף רגיל – והוא מדעתו כתב אלף ועירא – מהדיו שנותר שם הקב"ה על מצחו – ומזה קרן עור פניו.

רואים מפאן שאדם שמתנהג בענוה – הענוה מרוממת אותו מעל הכל. – וכתוב בפסוק "עקב ענוה יראת ה'" ומרוממת אותו מכיון שהקב"ה בוחר להשרות שכינתו עליו – וכן עבודת הקרבנות מביאה השראת השכינה כמו שכתוב בפסוק: "אדם כי יקריב מכס קרבן לה'", ופרש רבינו הן איש חי זי"ע – מכ"ם ראשי תבות מדה כנגד מדה, שהאדם צריך לדעת שיש תשלום על מעשיו ובהפיטו על הקרבן חושב שחלילה היה יכול להיות לו כף – ועל ידי זה חוזר בתשובה.

כל ענין עבודת הקרבנות להתקרב לה' ולתת את לבנו אליו ובכף לעשות נחת רוח לה', ובכף מתכפר ונמנע גזרות קשות, ועתה שאין לנו בית המקדש ואין הקרבת הקרבנות, אמרו חז"ל הקדושים "ונשלמה פרים שפתינו" שעל ידי שלומדים את מעשה הקרבנות מעלה עליו התורה כאילו הקריבם בפועל, ועוד נדרש מהאדם להקריב קרבן מעצמו – כלומר לתת משלו,

האמת היא שהיה קשה לי קצת להבין לפי איזה חשבון הגיע כבוד הרב לגימטריה הזו, אבל בס"ד נראה לי שיתכן שהבנתי את החישוב הנכון.

שמו של נשיא איראן, כפי שאנחנו מכירים אותו הוא מחמוד אחמדינז'אד. אבל מסתבר שזה לא בדיוק השם שלו...

השם של נשיא איראן נכתב כך בפרסית: *محمود احمدی نژاد*, האות המסומנת באדום היא האות שגורמת את הבלבול בהגיית שמו של הנשיא הפרסי. השפה הפרסית אמנם משתמשת מזה מאות שנים באלף בית הערבי, אך ההגייה של האותיות בפרסית שונה מהגייתם בערבית. הגיית האות "ח" באלף בית הערבי, נעשית על ידי הפרסים כהגיית האות ה"א. רק הגיית האות ח'א (כמו כ' רפוייה) הערבית נהגית כמו בערבית מי שרוצה פרטים נוספים להגייה הפונטית הפרסית יוכל לבדוק באינציקלופדיה. אגב, האות מ היא תוספת פרסית לא"ב הערבי, והיא נהגית כ-ז', כמו בצרפתית. לכן הפרסים הוגים את שמו של הנשיא האיראני בתור "מהמוד אהמדי נואד".

כעת אפשר לראות ששמו הפרטי של הנשיא האירני, כפי שהאירנים הוגים אותו, כפי שהוריו קראו לו כשנולד, שונה מכפי שהוא נכתב בתקשורת.

אורטופייער, ושאלתי אותו מתי הוא יכול לקחת אותי, וענה לי שביום ראשון. אז נסעתי עם מונית למקוה. אני יוצא מהמקוה אני מרגיש ממש חלשות, ולא הצלחתי לקבל מונית, פידוע. ולא ידעתי כיצד להגיע הביתה. חשבתי לעצמי - אולי אני יעצור מכונית ברחוב.

אני רק מגיע לרחוב ונהג מכונית עוצר מעצמו, ושואל אותי לאיפה אני רוצה להגיע, ספרתי לו שאני הולך לתת להם את הקונטרסים החדשים מהסט 960 קונטרסים 30 קונטרסים בחבילה. ואני מסביר להם [היו שם 3 אנשים], לנהג לא היה זמן, אבל בקשתי שיבוא לרגע שאני רוצה לתת להם ספרים מאד יפים, לאחר השתדלות הנהג בא אתי, ונתתי לו אדרא גדול וקטן, וגם הקונטרסים של 30 חוברות, ואני אומר לו זה זכות גדול שתתן לבית המדרש, ותגיד להם שכל הבית המדרש ילמדו את זה, ויהיה להם שכר כנגד כולם.

הוא עונה אני מחזיק כמה כוללים: אחד - בקבר רחל ועוד אחד ברשב"י. (ואולי אמר לי גם במערת המכפלה, ואולי גם בכתל אני לא זוכר בדיוק, כי הייתי כל כך צעיר וחלש), ואמר לי ביום ראשון אני יתן את החוברות לכל הכוללים, וכולם ילמדו את זה כל יום כל הכולל, זה רק 6-7 דקות בלבד. נתתי לו גם את המודעות היפות והגדולות שיתלה בכוללים, וגם נתתי לו אדרות החדשים שיצאו לאור.

אז אמרתי בבית המדרש ראו איך הקב"ה מנהיג את העולם, שכל מטרתו היה לחלק הספרים ולא למנוע רגע אחד שאפשר לתקן, והקב"ה שלח לי את השליחים, על הרחוב שיקחו אותי הביתה, והם יתנו לכולל, ואז יצטרכו ללמד כל יום חק ולא יעבור. וגם מה שנראה ככעיה שאי אפשר למצוא מונית, נתגלה כישועה וסיעתא דשמיא גדולה, ונתקיים בי הפסוק בזעיר אנפין: "ועת צרה היא ליצעק וממנה יושע" (ירמיה פרק ל' ז). כן יהי רצון שנושע תכף בתשועת עולמים אמן.

וזה מה שכתוב בזוהר הקדוש: (מובא בחק לישראל יום שלישי פרשת מקץ) "אתי בר נש לאתדכיא כמה אני דמזדמנין ליה", הקב"ה שולח מלאכים לעזור לו, וכאמרם ז"ל בדרוך שאדם רוצה ללכת מוליכין אותו.

כמו כן כל אחד יכול לזכות בסטים של 30 קונטרסים ולתת אותם לבתי מדרשים ולעורר אותם שיתחילו ללמד שבע דקות ביום.

זה ממש מעשה בעל שם. כי הקב"ה רחם עלי, כאשר הוא ראה עם כמה יסורים אני עובד, והראה לי כי הכל משתלם, אתה לא צריך לחפש את הכוללים ואני ישלח לך את השליח והם יעשו הפל לכד.

זה ממש לא להאמין, איזה השגחה עליונה יש בזה שאי אפשר לתאר.

מפאן רואים בדרוך שאדם רוצה ללכת מוליכין אותו, וכעת נתאחד כולנו באהבה לכבוד קודשא בריך ושכינתיה ללמוד את סדר הלימוד בזוהר הקדוש המחולק לתתק"ס חלקים 960 ולחלקם בכל בתי כנסת שכלם ילמדו לטובת נשמתם של הנהרגים על קדוש השם, ולרפואת הפצועים ולשועת היתומים, ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש נמשיך את נשמת הרשב"י להצלת דורינו, וזכות הרשב"י הקדוש שנלמד את תורתו "יחד שבטי ישראל", יעמוד לנו שלא ישמע עוד שד ושבר בארצנו ויחיש לגאלנו בב"א.

הלך ר' משה לייב ונתן לאמו די מחיתה של שנה ולקח אותו עמו וגדלו עד שנעשה לרבי יצחק אייזיק מקאלוב זי"ע אמן אחרי הספור הזה - הלך ונתגדל אצל רבי שמעלקע מניקלשבורג זי"ע והתגדל לאילנא רברבא.

וידוע המעשה שפעם אחת בערב שבת קודש, לקח הרה"ק מקאלוב זי"ע את זקני הרה"ק רבי יעקב פיש זצ"ל בקפיצת הדרך לעיר צפת, וטבלו במקוה האר"י וחזרו לקאלוב עוד קודם שבת קודש, (עבודת עבודה להאדמו"ר מטשא שליט"א). - זכות רבנו יצחק אייזיק בן ריזל ומשה יחזקאל, וזכות כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב הקדוש יגן עלינו שישפע לנו שפע רב ישועות ורפואות לכל ישראל אמן.

ידוע שהדור שלנו הם גלגולים מדור המדבר כמו שכתוב בספר הגלגולים של רבנו חיים ויטאל זי"ע, וכמו שכתוב מתלמידי בעל שם טוב שדוקא בזכות החיילים [כלומר האנשים הפשוטים המאמינים באמונה טהורה בדברי צדיקים] יבוא משיח, [זה לאו דוקא חיילים בצבא - הגם שבשביל זה שלחתי לכל החיילים 320,000 דיסקים שיש בהם 300 ספרים בכל דיסק] אז בואו ונראה מה ואיך אנחנו יכולים לעשות הנחת רוח הגדול להקדוש ברוך הוא, - בואו ונראה איזה קרבנות אנחנו [יהודים נשמות קטנות בדור עקבתא דמשיחא] יכולים לתת להקדוש ברוך הוא? לתת משהו מעצמינו.

שאלה 19

אנחנו אנשים פשוטים האם בכחינו הדל לעשות כזאת מהפכה שכלם ילמדו זוהר הקדוש, ובכך נזכה בימינו לגאולה השלימה ברחמים אמן?

מעשה נורא בהשגחה פרטית

בזוהר פרשת מקץ (דף קצ"ח ע"ב): אתי בר נש לאתדכיא כמה אינו דמסייעין ליה, ביאור: בא בן אדם להטהר, כמה מלאכים מוכנים לסייע לו להצליח.

כעת אספר לכם מה שקרה אצלי ביום שישי שעבר ויכולים אתם ללמד מזה מוסר השכל, איך שהקב"ה מנהיג עולמו בהשגחה פרטית.

הכנתי מודעה גדולה - וכל אחד יכול לראות את המודעה שקראנו קדם, בדף האחרון בספר זכותא דבר יוחאי:

ביום שישי באמצע התפלה נכנס לי בראש לעשות מודעה חדשה והנוסח הזה אמרתי מקדם. (נדפס בספר בדרכי הזוהר בגב הכריכה).

כבר כמה ימים שאני ביסורים גדולים מאד בגבי ובדי השמאלית, ולא יכלתי לישון מגדל היסורים, וכל התרופות שלקחתי לא עזרו לי במאום, ולפני התפלה חשבתי שאחר התפלה אני מכרח ללכת לבית חולים, כי לא יכלתי כבר לסבל את היסורים האלו.

אבל היות באמצע התפלה נכנס לי במח המודעה החדשה הזאת, החלטתי שאני לא רוצה לעכב את המודעה אפילו לרגע אחד, ואני צריך להכין את זה תכף ומיד, ולאחר שאכין את המודעה, אלך לבית החולים בע"ה.

לאחר שגמרתי להכין את המודעה, ולהדפיסה, ונתפרסם בעולם, כבר היה חצות היום, ולא רציתי כבר ללכת לבית החולים.

טלפנתי להרופא ר' איתמר ברים נ"י רופא ממחה

